BISHOP BENZIGER COLLEGE OF NURSING, Kollam

Calissa - 2017

Books on:Medical, Dental, Nrsing, pharmacy

mBD

EXCLUSIVE FOR MEDICAL BOOKS

Nursing

Medical

Pharmacy

Dental

ALL KINDS OF BOOKS FROM INDIA AND ABROAD

OPPOSITE HOLY CROSS HOSPITAL
KOTTIYAM, KOLLAM, KERALA
PH: 0474 3210484 MOB: 9447092220
masterskollam@gmail.com

masters
BOOKS DISTRIBUTORS

Our tributes to ....

Most. Rev. Aloysius Maria Benziger OCD
(Bishop of Quilon 1905 - 1931)

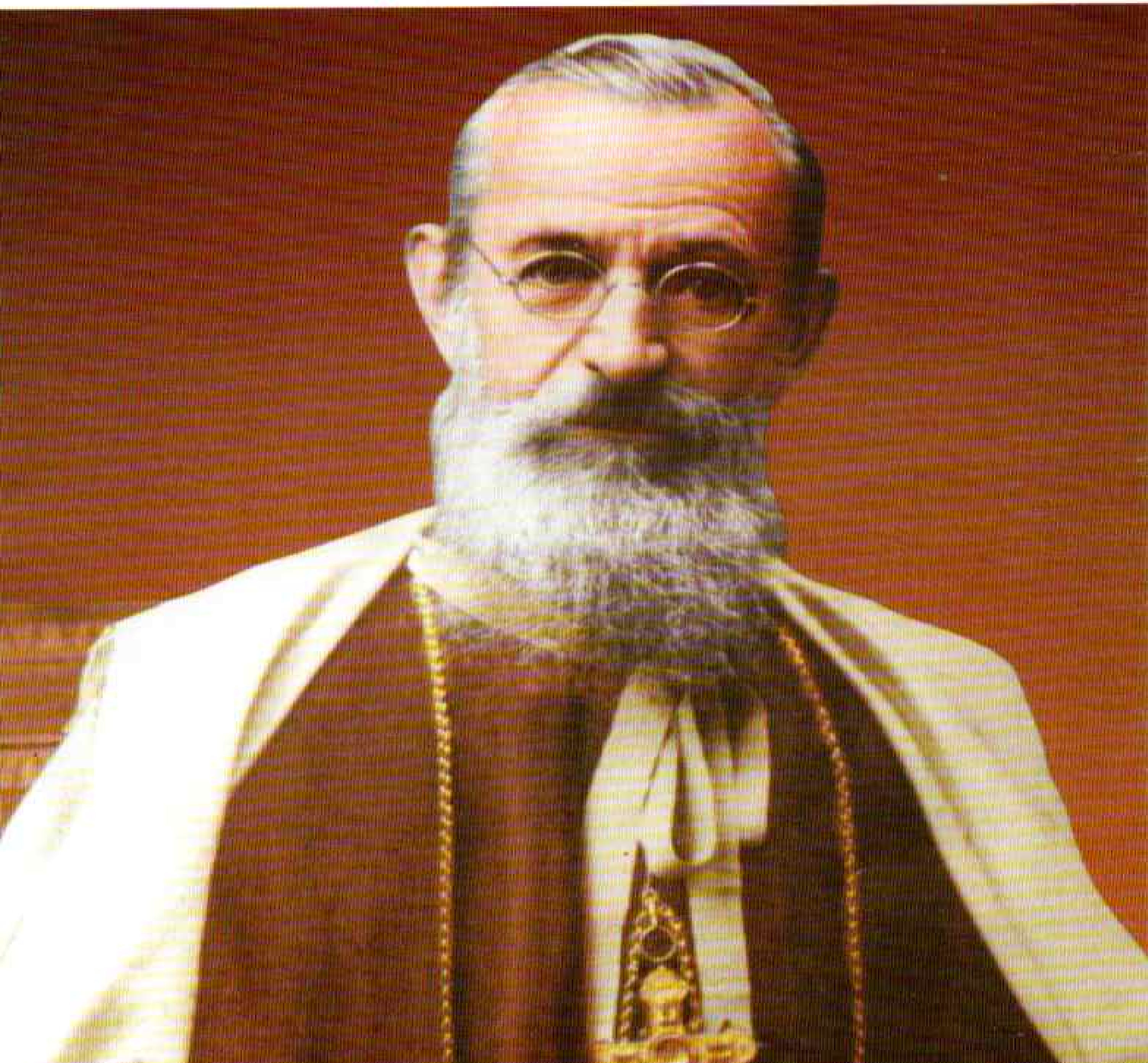

On His
75th Death Anniversary

Bishop Aloysius Maria Benziger was born on 31st January 1864 in the Benziger family, in Einsielden, a famous pilgrimage centre of Mother Mary in Switzerland. He made his religious profession in May 1885 at the cathedral of Ghent in Belgium and was ordained priest by the auxiliary Bishop of Lambrat on 22nd December 1888 in the same cathedral. He reached Kerala on 9th October 1890, as he had great desire to work in missions.

He was nominated co-adjutor Bishop of Quilon on 22nd September 1900 and was consecrated Bishop of Kandy on 18th November 1900. Bishop Benziger took possession of the Quilon diocese on 1905. He focused on starting mission centres, promotion of indigenous clergy, Christian formation through education, upliftment of women and also played an important role in the reunion movement of the non-Catholics

After a long and zelous missionary activity in the diocese, the great pastor and missionary, requested for voluntary retirement and he retired at the age of 67. He spent rest of his life in the Carmelite monastery of Pangodu, Trivandrum, as an ordinary Carmelite monk. Recognising his great service he was honoured with the title of Archbishop on 23rd July 1931. He died on 17th August 1942 in the monastery at the age of 78. The reign of Archbishop Benziger will be forever written with golden letters on the pages of history of the mission of Quilon diocese.

College Anthem

" With Love That Cares,
We Vow to Serve,
With Love That Heals,
We Vow to Serve,
For In Love Lies Life's fulfillment
For In Service Just Love Prove Itself

Lord You are whole
You want us All To Be Whole
Grant Us the Grace through Our Loving Care
To Make all the sick In Your Wholeness to Stay

Lord You give Us Life
In your Loving Bountifulness
We now Resolve to Care for the Sick
As You care with Your Life Giving Love"

Our Patron

Most Rev. Dr. Stanley Roman

(Bishop of Quilon)

Our Director
Very Rev. Msgr. Ferdinand Peter

Our Manager
Fr. Joseph John

Prof. Anoopa. K.R

Principal

Prof. Anand. S
Vice Principal

Mr. D. Solomon
Administrative Officer

Official Declaration of NAAC

K.K. Shailaja Teacher
Minister For Health And Social Justice
Government of Kerala

Message

I am happy to know that Bishop Benziger College of Nursing is bringing out a magazine ***"Calissa 2017"****. I hope the magazine will act as a platform to showcase the artistic talent of the Nursing students. I wish you all success in this endeavour.*

K.K. Shailaja Teacher

പ്രൊഫ. സി. രവീന്ദ്രനാഥ്
വിദ്യാഭ്യാസ വകുപ്പുമന്ത്രി
കേരള സർക്കാർ

Message

ബിഷപ്പ് ബെൻസിഗർ കോളെജ് ഓഫ് നഴ്സിംഗ്, കൊല്ലം 2016 - 2017 അധ്യയനവർഷത്തിൽ Calissa 2017 എന്ന പേരിൽ ഒരു കോളെജ് മാഗസിൻ പ്രസിദ്ധീകരിക്കുന്നു എന്നറിഞ്ഞതിൽ സന്തോഷമുണ്ട്.

കോളെജ് യൂണിയന്റെ നേതൃത്വത്തിൽ ഈ അധ്യയനവർഷത്തിൽ സംഘടിപ്പിച്ചിട്ടുള്ള പ്രവർത്തനങ്ങളുടെ രേഖപ്പെടുത്തലും വിദ്യാർത്ഥികളുടെയും അധ്യാപകരുടെയും സർഗ്ഗാത്മക സൃഷ്ടികളും മാഗസിനെ സമ്പന്നമാക്കുമെന്നു പ്രതീക്ഷിക്കുന്നു.

മാഗസിന്റെ പ്രവർത്തനങ്ങളിൽ പങ്കാളികൾ ആയിട്ടുള്ള എല്ലാവർക്കും വിജയാശംസകൾ നേരുന്നു.

സി. രവീന്ദ്രനാഥ്

Fr. Ferdinand Peter
Director
Bishop Benziger College of Nursing, Kollam

Message

I am told,
BBCON is bringing out its annual again.
Continued activity is a sign of life.
But repetition is not enough to be fully alive.
One has to change and grow,
be innovative and become different.
In Calissa 2017,
You have something new today.
Different from yesterday.
Congratulations! Best wishes!

Fr. Ferdinand Peter
Director

Fr. Joseph John
Manager
Bishop Benziger College of Nursing, Kollam

Message

I am pleased to know that 2017 version of Calissa is being brought out from the literary workshop of BBCON. Certainly Calissa will showcase the products of creative thinking, professional reflections and innovative artistic expressions. The annual publication of the College Magazine is a productive enterprise of the learning community.

I wish that Calissa 2017 comes out also as a glowing tribute to Archbishop Aloysius Maria Benziger of venerable memory whose 75th Death Anniversary is observed on 17th August, 2017. Bishop Benziger College of Nursing stands as an apt educational edifice in memory of the great visionary and social reformer who served the Diocese of Quilon as its Bishop during the period 1905-1931. He established number of educational institutions and even contributed to health care and nursing in the state of Kerala by bringing trained nurses from among the religious nuns of his native country Switzerland and deploying them in Government hospitals as per the request of the king of erstwhile Travancore.

May BBCON and all its activities be oriented towards the realization of the great dreams cherished by great souls like Arch Bishop Aloysius Maria Benziger of venerable memory.

My best compliments to all artisans of Calissa.

Fr. Joseph John

Prof. Anoopa. K.R
Principal
Bishop Benziger College of Nursing, Kollam

Message

Calissa, our institutional magazine, always serves as a forum for aptly recording significant and unique events in the campus, fond memories and creative skills. It was quite gratifying to watch and witness the potentials of students, curricular and co curricular activities, unfolding at various situations each day during the last academic year. Tremendous support received from management, faculty members and parents in implementation of distinctive college activities has been a driving force in our "Journey to Excellence" in the field of nursing education.

Congratulations and Good wishes to all contributors and the editorial team for their commitment and determination in publishing the college magazine on time.

Prof. Anoopa. K.R

Prof. Anand. S

Vice Principal

Bishop Benziger College of Nursing, Kollam

Message

"The bird is powered by its own life and its motivation" -

APJ Abdul Kalam

It's a great pleasure and privilege to wish our students and staff who took efforts to release this years magazine- CALISSA-2017.

The souvenir is a platform for the students to express their creative pursuit which develops in them the originality of thought and perception. The content of the magazine reflects the wonderful creativity and imagination of our students.

May God bless you all.

Prof. Anand. S

Staff Editorial

"Art is not what you see, but what you make others see." With great enthusiasm we proudly present the 13th Souvenier of Bishop Benziger College of Nursing, "Calissa - 2017." Calissa displays the screenshots of the journey of BBCON during its teen years of emergence. "The sweet 13th year."

An art is a beautifully carved imagination of the mind. While moving through Calissa - 2017, you will find the creativity and artistic skills of BBCON gems: our dear students. The valuable contributions of our faculty have also been depicted along with various curricular and extracurricular activities of the college during the past year. Calissa mirrors each and every one who adds to the colour of BBCON life.

I express my sincere appreciation to all authors of articles in this magazine for their valuable efforts and I would like to thank my editorial team for making this souvenier a reality.

Inviting your valuable suggestions and wishing you all a happy reading..........

Mrs. Athula Mary
Nursing Tutor

വസന്തങ്ങൾ നിറച്ചാന്തു ചാർത്തുന്ന.....
ഋതുക്കൾ മാറിവിൽ വർണങ്ങൾ ചൊരിയുന്ന
ഇണക്കങ്ങളും. പിണക്കങ്ങളും കോർത്തിണക്കിയ-
ഓർമ്മ തൻ ചെപ്പിലെ ഒരനുഭൂതിയാണ്
നമ്മുടെ കലാലയ ജീവിതം.

It is my pleasure to present our college magazine "Calissa 2017" which will be a great privilege of Bishop Benziger College of Nursing. It is a mark of revelation and exposure of the innate talents of we Benzigerians. It opens the creativity of the spirit and soul to bring out imagination, ideas, thoughts, humours and expressions.

We owe God almighty for his myriad blessings to fulfill this endeavour. I express my heartfelt gratitude to Rev. Fr. Ferdinand Peter, Rev. Fr. Joseph John, Principal Prof. Anoopa K.R. Vice Principal Mr. Anand. S for their support, which helped us to fruitify this effort. I also convey my sincere gratitude to all the teachers and students who encouraged and supported us to complete this endeavour. "Calissa - 2017" will surely ENTERTAIN, ENCOURAGE and EXHILARATE you. Whole heartedly dedicating "Calissa - 2017" to all.

Jissa Thomas
IVth Yr B.Sc Nursing

Magazine Committee
& Editorial Board

PTA EXECUTIVE MEMBERS

BBCON - RADIO BENZIGER TEAM

OUR ATHLETES

FRESHER'S DAY

Best Compliments From :

Infant Jesus Anglo-Indian Higher Secondary School

Tangasseri, Kollam - 691 007

Ora et Labora

ISO 9001:2008
CERTIFIED INSTITUTION

Bishop Stanley Roman
Sapthathi Block

SNA ANNUAL REPORT

In the Month of August

The world breast feeding week was observed from 1st August to 7th August 2016 at BBCON. The event was inaugurated by Prof. Bhasura Chandrachood, HoD Paediatric, Nursing Department.

On 03-08-2016 a pencil drawing and essay writing competition was conducted and thirteen students from BBCON participated in it.

On 04-08-2016, a health talk was conducted at BBH. A radio talk was also done by IVth year B.Sc Nursing students.

On 06-08-2016, a rally was conducted from Mundakkal to Pallithottam anganwadi, followed by a health talk given to the public. A role play was also conducted by IV year B.Sc Nursing students at Pallithottam anganwadi.

On 10-08-2016, a CNE was conducted by Mrs. Elizabeth Serin, Nursing tutor, BBCON based on the theme of world breast feeding week at BBH.

Maternal and Child Health department jointly organized a public awareness programme in community area, by conducting rally from Mundakkal to Pallithottam. Pencil Drawing, essay writing competition, health talk, radio talk and CNE were also conducted by faculty members and students.

A radio club programme was conducted on 16-08-2016 as a part of independence day celebration at Radio Benziger.

SNA Zonal Level Cultural Fest was conducted at BBCON on 18-08-2016, students from 26 institutions participated and our students have won several prizes from the competition.

State Level Cultural competition was conducted at Renewal centre, Ernakulam, on 26th & 27th August 2016 and the students participated in group dance, monoact, poster presentation and personality contest.

In the month of September

Teachers day was celebrated on 5th September 2016. Cultural programme was

conducted by both faculties and students. On the same day BBCON gave farewell to the 9th batch of B.Sc. Nursing students. They shared their experience during the four years of student life in this institution.

On September 6th 2016, The College Day 'Calista 2016' was celebrated and Magazine 'Calissa' was released by Very Rev. Msgr. Ferdinad Peter. The Programme was inaugurated by Ms. Asha Ajith, Asst. Collector, Kollam. News letter was also released at the same day, and it was done by Dr. Jerin, Alumni of our college. Cultural programme was also arranged by the students. SNA Onam celebration was held on 08-09-2016. The overall trophy was won by IIIrd year B.Sc Nursing Students.

Fresher's day celebration of the 13th batch of B.Sc Nursing students was held on 09-09-2016. Students participated in various cultural programs.

In the monthg of October

World Heart Day was observed on 14-11-2016. A radio talk on the topic 'Diabetes, its preventive and control measures'' was conducted. The college union election was conducted on 26-11-2016 & new executives were selected.

In the month of December

SNA general body meeting was held on 08-12-2016. During the general body meeting the budget for 2016-17 was presented and passed. Other agendas discussed were regarding various SNA activities, vegetable garden, SNA fund raising and suggestion box.

Quiz competition and exhibition was also conducted at Dr. Nair's Hospital. Our sutdents participated and secured IIIrd Prize.

Christmas Day celebrtion was on 22-12-2016 at college auditorium. Chief guest of the programme was Fr. John Paul, Asso. Director, BBH, Kollam. Students conducted various cultural programs.

In the month of January

A class regarding Consumer Rights and Protection was conducted on 06-01-2017 at seminar Hall. Prof. Anoopa K.R. Principal BBCON officially inaugurated the function. Sri E. Francis District and Session Judge (Retd.) gave an awareness class on the topic Indian consumerism. Adv. Mary Nirmala Edwin took class regarding consumer activism.

Lamp Lighting ceremony of (13th Batch B.Sc. Nursing Students and 47th Batch GNM Students) and graduation ceremony (9th Batch B.Sc. Nursing Students and 5th Batch M.Sc. Nursing Students) was held on 21/01/2017 at 3.45 pm in College Auditorium. Rev. Msgr. Ferdinand Peter gave the presidential

address. The Function was inaugurated by Mrs. Sreelekha R, Chief Nursing Officer, RCC Trivandrum. His Lordship Most. Rev. Dr. Stanley Roman, Bishop of Quilon, delivered the benedictory address and presented the code of ethics to the Graduates.

An Anti-Drug awareness campaign by "Safe Kollam," a joint venture of Kollam City Police and Lions Club International was conducted on 24.01.2017 at 10.00 am in college seminar hall.

In the month of February

World cancer day was celebrated on 6th February 2017 at BBH, Kollam. The programme was inaugurated by Mr. Mukesh M.L.A. and a Helath talk was given by Dr. Raghav Raj. The 4th yr B.Sc Nursing students conducted a role play based on the theme.

On February 16, 2017 South Zonal SNA general body meeting was held at Govt. College of Nursing. Ms. Teena S Babu, General Secretary attended the meeting.

On February 18, 2017 state executive election was conducted at Renewal Centre, Kalloor, Ernakulam for selecting the new SNA state representatives and Ms. Teena S Babu was selected as state general secretary.

In the month of March

On 8th March 2017 we observed Women "Empowerment" Day based on the theme "Bold for change". The IVth year B.Sc. Nursing students conducted a role play based on the theme at Community Health Centre, Pallithottam.

A leadership camp conducted on March 15th, 2017 by SNA South Zone executives at Holy Cross School of Nursing, Kollam. The IVth year B.Sc. Nursing students participated in the camp.

On 17th March 2017, a unit level SNA cultural competition was conducted in various venues of Bishop Benziger College of Nursing.

On 18th March 2017, SNA sports meet was conducted at Bishop Benziger College of Nursing and Fatima Mata National College ground. It was coordinated by our PT instructor Mrs. Susha.

A leadership camp was conducted by SNA state executives on March 18th 2017 at Renewal Centre, Kalloor, Ernakulam. Ms. Teena S Babu, IVth year B.Sc Nursing Participated in the camp.

On March 24th 2017, students of

BBCON observed World TB day. The IIIrd year B.Sc Nursing students participated in the exhibition conducted at TB centre, Kollam. A radio talk and puppet show was also conducted by IV year B.Sc Nursing students at Pallithottam.

On 28th March 2017, SNA Annual South Zone meet was conducted at University Stadium, Palayam. Total 32 students were participated and won prizes in relay, 100m and 200m races.

In the month of April

On April 7th 2017, World Health Day was celebrated at BBCON. The theme for the day was "Depression let's talk". Students participated in role play conducted at Pallithottam, Community area. A Quiz competition was also conducted on the same day.

In the month of May

on 6th May 2017,. we observed International Nurses Day, by conducting various programmes

On 10th May 2017, five students from BBCON participated in essay competition at Benziger School of Nursing.

A quiz competition was conducted on 7th May 2017, for students, JPHNS & Staff at college auditorium and our students won 1st prize for the quiz competition.

On 12th May 2017, four faculty members and IV year B.Sc Nursing students attended the rally organized by the Health Department from District School of Nursing to TM Varghese Memorial Hall.

In the month of June

On 5th June 2017 world Environmental day was celebrated by planting tress and cleaning campus and class rooms.

In the month of July

The SNA Zonal cultural meet was conducted on 6.07.2017 at Mercy College of Nursing, Valakom. Our students participated in various events and have won several prizes. The KUHS are fest was conducted at BBCON and VNSS College of Nursing from July 31st to August 3rd, 2017. Our students participated in various events and Ms. Ancy D. George and Ms. Anupamaram got Ist Prize in debate competition.

In the month of August

Independence day was celebrated on August 15th, 2017. The flag was hoisted by Prof. Anoopa. K.R, College Principal. The principal also addressed the students and gave the independence day message. The college day celebration and Onam celebration are planned to be celebrated on the coming days.

English Articles

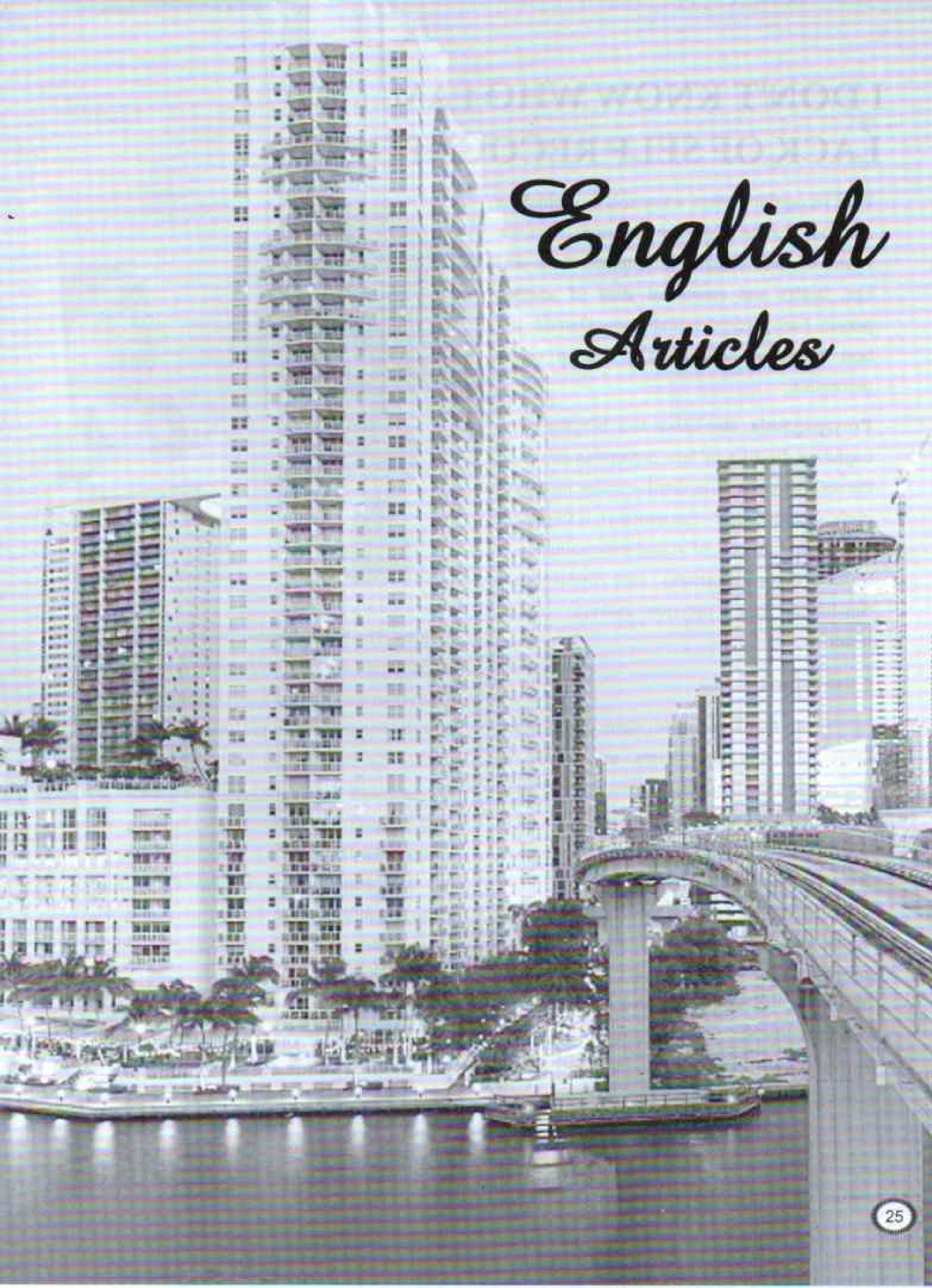

I DON'T KNOW WHO I AM.........
LACK OF SELF RECOGNITION

Face recognition plays a key role in initiation and coordination of social interactions. Face is a source of much valuable information about sex, age, health and emotional state of another person. Face perception is also considered as the best developed component of human visual perception.

Prosopagnosia, also called face blindness is a cognitive disorder of face perception in which the ability to recognize familiar faces, including one's own face (self - recognition), is impaired, while other aspects of visual processing (e.g., object discrimination) and intellectual functioning (e.g., decision making) remain intact.

Case report

Mr. Q, 67 years old, came to the neuro OPD with the complaints of trouble in recognizing familiar people (particularly when encountered out of context) and famous people, and difficulties in learning or remembering new faces. On examination, he has no history of any neurological or psychiatric disorder, head injury, early visual problems such as infantile cataract, or birth complications. He is in good health. He has normal or corrected -to-normal visual acuity (on Snellen acuity chart) and normal contrast sensitivity (on the Pelli Robson contrast sensitivity test).

The specific brain area usually associated with prosopagnosia is the fusiform gyrus, which activates specifically in response to faces. The functionality of the fusiform gyrus allows most people to recognize faces in more detail than they do similarly complex inanimate objects. For those with prosopagnosia, the new method for recognizing faces depends on the less-sensitive object recognition system. The right hemisphere fusiform gyrus is more often involved in familiar face recognition than the left. It remains unclear whether the fusiform gyrus is only specific for the recognition of human faces or if it is also involved in highly trained visual stimuli.

Types and features

1. Apperceptive - People with this disorder cannot make any sense of faces and are unable to make same-different judgments when they are presented with pictures of different faces. They are unable to recognize both familiar and

unfamiliar faces. However, they may be able to recognize people based on non-face clues such as their clothing, hairstyle, skin color, or voice.

2. Associative - People with this form of the disorder may be able to see whether photos of people's faces are the same or different and derive the age and sex from a face (suggesting they can make sense of some face information) but may not be able to subsequently identify the person or provide any information about them such as their name, occupation, or when they were last encountered.

3. Developmental - also called congenital prosopagnosia (CP) is a face-recognition deficit that is lifelong, manifesting in early childhood, and that cannot be attributed to acquired brain damage.

How to diagnose???

Famous faces tests - Where individuals are asked to recognize the faces of famous persons.

Benton Facial Recognition Test (BFRT)

Individuals are presented with a target face above six test faces and are asked to identify which test face matches the target face. The images are cropped to eliminate hair and clothes, as many people with prosopagnosia use hair and clothing cues to recognize faces. Both male and female faces are used during the test. For the first six items only one test face matches the target face; during the next seven items, three of the test faces match the target faces and the poses are different.

Cambridge Face Memory Test (CFMT)

This test initially presents individuals with three images each of six different target faces. They are then presented with many three-image series, which contain one image of a target face and two distracters. However, similar to the BFRT, patients are being asked to essentially match unfamiliar faces, as they are seen only briefly at the start of the test.

Other tests include Cambridge face perception test, Facial expression recognition, Face detection, Within-class object recognition, etc.

Though there have been several attempts at remediation, no therapies have demonstrated lasting real-world improvements across a group of prosopagnosics. Prosopagnosics often learn to use "piecemeal" or "feature-by-feature" recognition strategies. This may involve secondary clues such as clothing, gait, hair color, skin color, body shape, and voice.

Mrs. Lovelin Morris
Nursing Tutor

Mrs. Betcy K. Jayims
Nursing Tutor

Spirituality

- Spirituality is a brave search for the truth about existence, fearlessly exploring, into the mysterious nature of life.
- Spirituality is the celebration of life.
- Spirituality is not the part of life but the way of life.
- Spirituality is the art of shifting perspectives.
- Spirituality is the discovery of ones own intrinsic nature.
- Spirituality is the meaningful existence of life.
- Spirituality is less about doing and more about being, our trust, most authentic self everywhere we go.

WHO AM I ?

Who am I ? This is most certainly, a question in every teenagers brain. I am an individual, I am a girl, I am a person who make mistakes, laughs, cries, hurts, smiles and loves. Every experience in my life good or bad, joys and sorrows make me stronger each passing moment is a new life experience to me. Day to day, I take a new step in my life and step into a world full of knowledge. I am a student throughout my life. I am a person who make mistakes, but I have the courtesy to learn from them and don't repeat it again. I express whatever I feel rather than holding it inside. I am a person who light up others with a smile. I give good advice to others. I am a person who make others laugh when they want to cry. I know what I want to be and continue doing what I can. Each person on earth will think of himself to be great. But when we start thinking about others, we feel we are great.

Who am I ? I am no one but a person who has to accomplish a mission till I am to my grave! The same question revebrate......

Priya Samson
I[st] Yr B.Sc Nursing

"Reeboot your brain and refresh your focus"

"Find strength in your heart beat, than weakness with a heart beat. Take each breath as another chance, and love for a new day" - Antony Liccione

Refreshing your mind and body

1. **Meditation**

It is one of the best exercise to ensure that your brain, gets relaxed and fit to make a person pleasant and more focused.

2. **Walking Meditation**

It encourages our mind and make a person relaxed. Walking meditation is back and forth walk that takes place in a silent nature. Those people who are not good at sitting can do it.

3. **Maintain a personal diary**

Diaries are best friends because we can express our feelings and expectations in a personal diary. Diaries always minimize the stress. If you're so worried in your privacy you can create a personal file in your computer with a password. Always remember to sit in a calm and quite place and transfer your data to it.

4. **Use of Electronic devices.**

The use of electronic devices like computers, cell phones, Televisions may cause depression symptoms and sleeping problems. This is one of the reason that make a person tensed. Plan a scheduled time for using electronic devices. Computer reduces the strength of brain, if it exceeds the limit.

5. **Maintain Hygiene**

Clean and fragrant work area reduce stress, because neat surrounding always help to over come depressions. The physical act of cleaning might even give you relaxation.

6. **Pampering yourself.**

All people need to maintain good hygiene that give good strength to mind and body. Always take a long bath or shower bath for few minutes which will make you relaxed. Eat all vitamin rich foods and reduce over eating habits.

7. **Treat yourself**

Get a massage, go to a spa, get a haircut or just take yourself for a dinner out side. Do something different that you wouldn't do normally, and that makes you feel pampered. Get a tea or coffee, sit in and just enjoy the atmosphere and then read an interesting book that may help you get relaxed.

Healthy Life styles to maintain sound body and mind.

1. **Drink lot of water**

A person must consider water as important because without proper intake of water the functions in our body will not complete. Our body need to have 60% of water, so a person should drink 75 to 150 ounce of water or 3 to 5 Litres / day.

2. **Healthy Food**

Experts always recommend to take balance diet. It contain all vitamins, minerals, proteins, fat, carbohydrates. It helps to improve the health status of mind and body.

3. **Avoid Excessive food intake**

Over eating causes various diseases. Any food items which are consumed more than its normal limit will cause various diseases like goitre, obesity, heart disease, blood pressure etc.

4. **Regular Exercise**

Exercise must be a part of our life. Person need to do half an hour exercise per day. It will improve memory and thinking ability and reduce stress.

5. **Thinking**

Different persons will think differently. Thinking are of two types - positive and negative. Positive thinking leads to success in life but negative thinking reduce confidence and cause serious problems in life.

6. **Socialization**

A well adjusted person can over come any problem. Be very cooperative with collegues, neighbours, friends and others that will create good relationship. Enjoy and entertain your life that will reduce stress and through that we can improve the confidence.

7. **Laughing**

Laughing is an exercise to reduce stress and it releases mental stress. Always try to enjoy the life in positive manner. Once we are smiling, through that we can produce positive energy in our life and others too.

8. **Awake or Asleep**

Every day we should take adequate rest and sleep preferably 8 hrs / day. It will relax mind and body and refresh our day.

Mrs. Sheeja. S
Asst. Professor

CHANCE NEVER COMES BACK

The proverb "Early bird catches the worm" means that the person who tries to do something before others, will have an advantage over them. If one delays in taking action, one may not get a chance to do it, and is likely to face disappointment. So one should be the first in line to get the pick of opportunities.

This proverb has been used in English since the 17th century. And there is much practical wisdom in it. But quite a few people have looked at this proverb from the worm's point of view. Early rising could be deadly for the worm though it is very thrilling for the bird!

The proverbial father advised his son to get up early in the morning. He did this with the backing of the above proverb. The son took the worm's stand in the matter. And he said, "Remember father, the worm gets up earlier than the bird!".

The father had planned to reinforce his advice with another proverb, "Early to bed and early to rise, makes a man healthy, wealthy, and wise". However, he kept his mouth shut after the son's unexpected remark.

Sneha Bhavan
IInd Yr B.Sc Nursing

Love has Taught me

Love is sharing,
Not a desire
In love there is no glamour,
But a world of beauty fair.
Love is not only the property of the rich,
Love is also the wealth of the poor.
In love all are equal,
Each one, is special.
Love is not possessive,
Love spells freedom
Freedom fills life with love
Live life to the fullest
Make life a gift of love.

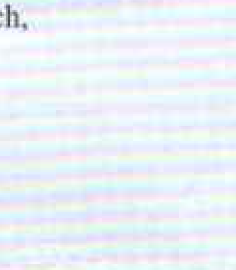

Sariga A.P
IVth Yr B.Sc Nursing

SOME FUN WITH AUTHORS

Sangeetha S.
IVth Yr B.Sc Nursing

The most shivering author	-	**Shake**speare
The most child like author	-	Leo Tols**toy**
The richest author	-	**Gold** Smith
The heaviest author	-	Mil**ton**
The Stylish author	-	James **Jeans**
The most colourful author	-	Robert **Brown**ing
The tallest author	-	H.W **Long** Fellow
The Quickest author	-	Jonathan **Swift**
The most cunning author	-	Thomas **Wolf**e
The most costliest author	-	**Pearl** S. Buck

ADOPT ONE TO TEN

Biffy Ann Philip
IInd Yr B.Sc Nursing

The Most selfish one letter 'I'	-	Avoid it.
The most satisfying two letter word 'We'	-	Use it.
The most damaging three letter word 'EGO'	-	Quit it.
The most pleasing four letter word 'LOVE'	-	Value it.
The most friendly five letter word 'SMILE'	-	Keep it.
The most spreading six letter word 'RUMOUR'	-	Ignore it.
The most admirable seven letter word 'SUCCESS'	-	Achieve it.
The most harmful eight letter word 'JEALOUSY'	-	Distance it.
The most powerful nine letter word 'KNOWLEDGE'	-	Acquire it.
The most positive ten letter word 'CONFIDENCE'	-	Possess it.

My Gift

I love dreaming. In my dreams there was always a rainbow shining in the brightness of its beautiful colours. On chasing behind my dreams I asked god, "How the beauty of that rainbow will come to life?". But he didn't give me a reply. I kept chasing behind my dream and I started my journey through that path. But I was disappointed as someone blocked my way. I stood helplessly without any hope.... suddenly God showed me a way which I didn't want to travel. Without another choice I started my journey through that path with a little hatred.

I began to see some colours and brightness in my life which I only saw in my dreams. I didn't understand what was that. Gradually I came to realize that it was God's gift for me, which came close to me without an invitation. My life became colourful as the rainbow, it shined. My feelings were beyond words. My gift was there with me from that point of life. My gift was there to care, share, cry, laugh, shout and for everything else in my life. As time passes it became closer and closer to me. Separation became as though as cracking the hardnut. Now I know it was God who blocked my first way and showed me another. For giving new fragnance in my life. For God's sake who gave me this precious gift. I will keep this close to my heart until I leave this earth. My gift..... my sweet sister.

Athira. S
IIIrd Yr B.Sc Nursing

1st Year B.Sc Nursing Students

2nd Year B.Sc Nursing Students

3rd Year B.Sc Nursing Students

Out Going B.Sc Nursing Students

Adolescents - Who are they ?

Adolescence is the Transition Stage from childhood to adulthood, It is the most fascinating period in our life, a time of considerable changes in physical structure, physiological and endocrinal changes, changes in patterns of thinking in attitudes and ideas, relationships, moral standards and abilities regarding future careers. It also prepares children to face adult life with confidence, a time for searching their identity, learning to handle new responsibilities and gaining control over one's emotions and thoughts.

Social changes and emotional changes; what to expect in adolescence; During adolescence, we will notice changes in our childs interactions with family, friends and peers. Every child's social and emotional development is different. A child's development is shaped by his or her unique combination of genes, brain development, environment, experience with family, friends, community and culture.

Social changes and emotional changes show that the child is forming an independent identity and learning to be an adult.

Emotional Changes:

- Shows strong feelings.
- More sensitive to emotions.
- More self conscious, especially about physical appearance and changes.

Changes in relationships:

- Wants to spend less time with family and more time with friends and peers.
- Has more arguments with parents.
- Sees things differently from parents

How to be supportive in social and emotional development

- Be a role model for forming and maintaining. positive relationships.
- Get to know the child's friends.
- Listen to the child's feelings.
- Be explicit and open about the parents feelings.
- Be a role model for positive ways of dealing with difficult emotions.
- Talk with child about relationships, sex and sexuality.

Focus on the physical development - Teenagers are often self conscious and anxious about their bodies and appearance. So reinforce the positive aspects of the child's social and emotional development.

Social Changes :

- Searching for identity.
- Seeking more independence.
- Seeking more responsibility.
- Looking for new experiences.
- Thinking more about right and wrong.
- Sense of self and self - esteem.
- Starting to develop and explore a sexual identity.
- **Communicating in different ways:** The internet, mobile phone and social media can significantly influence the childs communication with friends and understanding about the world.

Mrs. Salima. C.P
Asst. Professor

Identify the areas of adolescent stress

- Adolescent drug use.
- Adolescent crime.
- Adolescent pregnancy.
- Adolescent eating disorders.
- Adolescent friendships.

If you can influence the young, it would turn Earth into Heaven. It is wiser to build children than to repair adults. Jawaharlal Nehru has said, "the future of India is in the hands of the Youth," So a good adolescent training is must, to change the very fabric of society in which the future is built.

Transgender : Now a Third Gender

Transgender is generally described as persons whose gender identity, gender expression or behaviour does not confirm to their biological sex. Transgenders do not have reproduction capacities as either men or women, and claim to be an institutional 'third gender'. Transgender also includes persons who intend to undergo sex Re-Assignment surgery (SRS) or have undergone SRS to align their biological sex with their gender identity in order to become male or female.

Supreme Court of India, on April 15, 2014, recognised transgender people as a third gender, in a landmark ruling. "It is the right of every human being to choose their gender," it said, in granting rights to those who identify themselves as neither male nor female. It ordered the government to provide transgender people with quotas in jobs and education in line with other minorities, as well as key amenities.

In 2009, India's Election Commission took a first step by allowing transgenders to choose their gender as "other" on ballot forms. But India is not the first country to recognise a third gender. Nepal recognised a third gender as early as to scrap all laws that discriminated on the basis of sexual orientation or gender identity. And last year, Bangladesh also recognised a third gender.

Transgender or Eunuch in India are called by different names in different religions like 'Hijras' in north India; 'Kinnars' in Delhi; 'Aravanis' in Tamil Nadul 'Thirunangi'; 'Kothis'; 'Jogtas/Jogappas' (also sometimes

referred to as 'Devadasi') in Maharashtra and Karnataka; 'Shiv-Shakthis'; etc.

Members of the third gender have played a prominent role in Indian culture and were once treated with great respect. They find mention in the ancient Hindu scriptures and were written about in the greatest epics Ramayana and Mahabharata.

In medieval India too, they played a prominent role in the royal courts of the Mughal emperors and some Hindu rules. Many of them rose to powerful positions. Their fall from grace started in the 18th Century during the British colonial rule, when the criminal Tribes Act of 1871 categorised the entire transgender community as "criminals" who were "addicted" to committing serious crimes. They were arrested for dressing in women's clothing or dancing or playing music in public places, and for indulging in gay sex.

After Independence, the law was repealed in 1949, but mistrust of the transgender community has continued. Even today, they remain socially excluded, living on the fringes of society, in ghettoised communities, harassed by the police and abused by the public.

Most make a living by singing and dancing at weddings or to celebrate child birth, many have moved to begging and prostitution.

It is hoped that the landmark court ruling will help bring them into the mainstream and improve their lot.

Kerala government has made a huge landmark by giving employment for transgenders in the recently inaugurated Kochi Metro. Let it be an eye opener for other states of our country and let that message cross beyond our international borders.

Prince Christopher
Clinical Instructor

Our College in News

ബിഷപ്പ് ബെൻസിഗർ നഴ്സിങ് കോളേജിലെ പച്ചക്കറിത്തൈ എം.മുകേഷ് എം.എൽ.എ. ഉദ്ഘാടനം ചെയ്യുന്നു

ലോക കാൻസർ ദിനാചരണത്തോടനുബന്ധിച്ച് കൊല്ലം ബിഷപ് ബെൻസിഗർ ആശുപത്രിയിൽ സംഘടിപ്പിച്ച സൗജന്യ കാൻസർ രോഗനിർണയ ക്യാമ്പിന്റെ ഉദ്ഘാടനം എം. മുകേഷ് എംഎൽഎ നിർവഹിക്കുന്നു.

പച്ചക്കറിക്കൃഷി വികസന പദ്ധതി ഉദ്ഘാടനം ചെയ്തു

കൊല്ലം: ബിഷപ്പ് ബെൻസിഗർ നഴ്സിങ് കോളേജിലെ എൻ.എസ്.എസ്. യൂണിറ്റ് കൃഷിഭവന്റെ സഹകരണത്തോടെ പച്ചക്കറിക്കൃഷി വികസനപദ്ധതി ആരംഭിച്ചു. പച്ചക്കറിത്തൈ നടീൽ പരിപാടി എം.മുകേഷ് എം.എൽ.എ. ഉദ്ഘാടനം ചെയ്തു.

കാർഷികവികസനവകുപ്പ് ഫീൽഡ് ഓഫീസർ ആർ.രാമചന്ദ്രൻ, അസിസ്റ്റന്റ് കൃഷി ഓഫീസർമാരായ ഷാജി, രാജേഷ്, വൈസ് പ്രിൻസിപ്പൽ എസ്.ആനന്ദ്, അഡ്മിനിസ്ട്രേറ്റീവ് ഓഫീസർ ഡി.സോളമൻ, സോണി ജോൺ എന്നിവർ പ്രസംഗിച്ചു.

കോർപറേഷന്റെയും ബിഷപ് ബെൻസിഗർ നഴ്സിങ് കോളജിലെ എൻഎസ്എസ് യൂണിറ്റിന്റെയും നേതൃത്വത്തിൽ നടത്തിയ വിത്ത് വിതയ്ക്കൽ പരിപാടി ഡപ്യൂട്ടി മേയർ വിജയ ഫ്രാൻസിസ് ഉദ്ഘാടനം ചെയ്യുന്നു

ബിഷപ് ബെൻസിഗർ നഴ്സിംഗ് കോളജിൽ ദീപം തെളിക്കൽ ചടങ്ങ് സംഘടിപ്പിച്ചു

ബെൻസിഗർ നഴ്സിംഗ് കോളജിൽ ലോകമുലയൂട്ടൽ വാരം സംഘടിപ്പിച്ചു

വർഗീയതക്കെതിരെ കൂട്ടായ്മ ഇന്ന്

ബിഷപ് ബെൻസിഗർ നഴ്സിംഗ് കോളജിൽ സംസ്ഥാനതല കോൺഫറൻസ് തുടങ്ങി

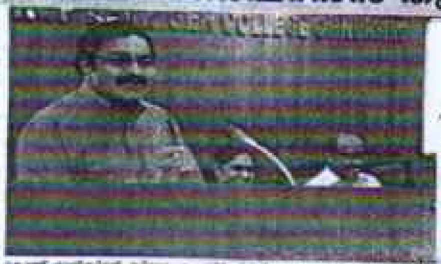

കൊല്ലം ബിഷപ് ബെൻസിഗർ കോളജ് ഓഫ് നഴ്സിങ്ങിൽ നടത്തിയ മാനസികാരോഗ്യ കൺവൻഷൻ ഡപ്യൂട്ടി മേയർ വിജയ ഫ്രാൻസിസ് ഉദ്ഘാടനം ചെയ്യുന്നു

ബിഷപ്പ് ബെൻസിഗർ നഴ്സിങ് കോളേജിൽ നടന്ന സംസ്ഥാന സെമിനാർ ആരോഗ്യ സർവകലാശാല വൈസ് ചാൻസലർ ഡോ. എം.കെ.സി.നായർ ഉദ്ഘാടനം ചെയ്യുന്നു

മാനസികാരോഗ്യ കൺവൻഷൻ നടത്തി

കൊല്ലം • ബിഷപ് ബെൻസിഗർ കോളജ് ഓഫ് നഴ്സിങ്ങിൽ മാനസിക ആരോഗ്യ കൺവൻഷൻ നടത്തി. ഡപ്യൂട്ടി മേയർ വിജയ ഫ്രാൻസിസ് ഉദ്ഘാടനം നിർവഹിച്ചു. പ്രിൻസിപ്പൽ പ്രഫ. കെ.ആർ.അനൂപ അധ്യക്ഷത വഹിച്ചു. ജില്ലാ ആശുപത്രി സൈക്യാട്രിസ്റ്റ് ഡോ. രാജേഷ് ക്ലാസുകൾ നയിച്ചു. രാജീവ് മേച്ചേരി, ഫ്രാൻസിസ് സേവ്യർ, ജി.ആർ.കൃഷ്ണകുമാർ, സുരേഷ് നല്ലപ്രാവിൽ, സോണി ജോൺ എന്നിവർ പ്രസംഗിച്ചു.

മലയാളം

പ്രിയപ്പെട്ട ശിവ...........

ജനലഴികളിലൂടെ പുറത്തേക്ക് നോക്കി അയാൾ നിശബ്ദനായി കുറേസമയം ചിലവഴിച്ചു. അയാൾ ഇതുവരെ കരഞ്ഞ് കണ്ടിട്ടില്ല. മനസ്സിൽ കുത്തിയിറങ്ങുന്ന എന്തോ വേദന അയാളിലുണ്ട്. വളരെ പതിയെ ഞാൻ അയാളുടെ കൈകളിൽ തൊട്ടു. ഒരു സ്വപ്നത്തിൽ നിന്നുണർന്ന ഞെട്ടലോടെ അയാൾ എന്നെ നോക്കി പുഞ്ചിരിച്ചു. വളരെ ശാന്തനായി അദ്ദേഹം ചോദിച്ചു: "ലക്ഷ്മി വന്നിട്ട് കുറേ നേരമായോ? ഞാൻ ഒന്നും മിണ്ടിയില്ല. ഒന്ന് ചിരിക്കുകമാത്രം ചെയ്തു. അയാളുടെ മുഖം പ്രസന്നമായി. എനിക്കെന്തോ മനസിലായി എന്ന ഭാവത്തിൽ ഞാൻ അവിടെ നിന്നു. അദ്ദേഹം എന്നോട് അവിടെയിരിക്കാൻ ആംഗ്യം കാണിച്ചു. ഞാനല്പം സംശയത്തോടെ അവിടെയിരുന്നു." ലക്ഷ്മി എനിക്ക് ഒരു കത്തെഴുതിതരുമോ? നേർത്ത പുഞ്ചിരിയോടെ അദ്ദേഹം എന്നോട് ചോദിച്ചു. ആ ചിരിയുടെ അർത്ഥം എനിക്ക് മനസിലായില്ല. ഞാൻ സമ്മതം മൂളി, ശേഷം പേനയും പേപ്പറും എടുത്ത് അദ്ദേഹത്തിന്റെ അരികിൽ ചെന്നിരുന്നു. വലിയൊരു തറവാട്ടിലെ അംഗമായ അദ്ദേഹം എല്ലാം നഷ്ടമായി, ഇവിടെയെത്തിയിട്ട് രണ്ട് വർഷങ്ങൾ കഴിഞ്ഞിരിക്കുന്നു. എല്ലാ ദിവസവും ഞാൻ അദ്ദേഹത്തെ കാണാൻ ചെല്ലും. എന്തെങ്കിലും തമാശകൾ പറഞ്ഞ് എന്നെ ചിരിപ്പിക്കും എന്നാൽ ഇന്നേവരെ ഞാൻ കാണാത്ത ഒരു വിഷാദഭാവത്തിലാണ് അദ്ദേഹം ഇന്ന് മുറിയിലിരിക്കുന്നത്. ഇതാ ഇപ്പോൾ കത്തെഴുതാൻ ആവശ്യപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. പേപ്പറും പേനയുമായി ഞാൻ അടുത്തിരുന്നിട്ടും അദ്ദേഹം ഒന്നും പറയാതെ കുറേനേരം ഇരുന്നു. എന്റെ ചിന്തകൾ കാടുകയറി, അത് കൊണ്ടുതന്നെ ഞാനും തിരിച്ചൊന്നും ചോദിച്ചില്ല. നിമിഷങ്ങൾ നീണ്ട ഒരു നിശബ്ദതയ്ക്ക് ശേഷം അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു തുടങ്ങി; പ്രിയപ്പെട്ട ശിവാനി,...... ഞാൻ ഒന്നും മനസിലാകാതെ അദ്ദേഹത്തെ നോക്കി, ആയിരം സൂര്യന്മാർ ഒന്നിച്ചുദിച്ച പ്രകാശമായിരുന്നു 'ശിവാനി' എന്ന പേരു പറഞ്ഞപ്പോൾ അദ്ദേഹത്തിന്റെ മുഖത്ത് തെളിഞ്ഞത്. ഞാൻ പേനയെടുത്ത് എഴുതാൻ ഭാവിച്ചപ്പോൾ, അദ്ദേഹം എന്നെ തടഞ്ഞുകൊണ്ട് പറഞ്ഞു: "വേണ്ട, അങ്ങനെഎഴുതേണ്ട, ശിവാനി എന്നു വിളിച്ചാൽ അവൾക്ക് ദേഷ്യം വരും, ഞാൻ 'ശിവ' എന്നു വിളിക്കുന്നതാ അവൾക്കിഷ്ടം". അദ്ദേഹം സ്വയം ചിരിച്ചു. ഞാൻ അതുപോലെ എഴുതി, അതിനുശേഷം ചോദിച്ചു: ആരാ 'ശിവാനി'? അദ്ദേഹം മറുപടി പറഞ്ഞില്ല പകരം കത്തെഴുതാൻ കണ്ണുകൾകൊണ്ട് ആംഗ്യം കാണിച്ചു. ഞാൻ പിന്നെയൊന്നും ചോദിച്ചില്ല. അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു തുടങ്ങി:

പ്രിയപ്പെട്ട ശിവ,

നിനക്കെന്നെ ഓർമ്മയുണ്ടോ? ഞാനാ, നിന്റെ ഉണ്ണിയേട്ടൻ. എന്തുപറ്റി ശിവ നിനക്ക്? എന്തൊരു പോക്കാ നീ പോയേ? നീ ഇവിടുന്ന് പോയിട്ട് ഇന്നേക്ക് അഞ്ച് വർഷങ്ങൾ പൂർത്തിയായി. ഇത്രയേറെ വാശികാണിക്കാൻ എന്തു പ്രശ്നമാണ് നമുക്കിടയിൽ ഉണ്ടായത്. വർഷങ്ങൾ നീണ്ട പ്രണയത്തിനൊടുവിൽ എല്ലാവരെയും ഉപേക്ഷിച്ച് നീ എന്റെ വീടിന്റെ പടി കയറുമ്പോൾ എന്റെ കൈകളിൽ നീ മുറുകെ പിടിച്ചിരുന്നു. കൂടെയെന്നും ഉണ്ടാകുമെന്ന ഒരു വിശ്വാസമായിരുന്നില്ലേ അത്?. ഇണക്കവും പിണക്കവും നിറഞ്ഞ ആ രണ്ട് വർഷങ്ങൾ നീ മറന്നുപോയോ? പിന്നെന്തിനാണ് പെട്ടെന്നൊരു ദിവസം ആരോടും ഒന്നും പറയാതെ നീ ഈ പടിയിറങ്ങിയത്? അന്ന് ഞാനെത്ര ശ്രമിച്ചിട്ടും നിന്റെ കൈകളിൽ മുറുകെ പിടിക്കാൻ കഴിഞ്ഞില്ല. നിനക്ക് എന്നെക്കാണാൻ കൊതിയില്ലെ? ഞാൻ തിരിച്ചു വിളിച്ചാൽ നീ വരുമായിരുന്നോ? അറിയില്ല ശിവ, ഒന്നും മിണ്ടാതെ നിൽക്കാനേ അന്ന് തോന്നിയുള്ളു. നീ നടന്നകലുമ്പോൾ അമ്മു എന്റെ കയ്യിലിരുന്ന് ഉറക്കെ കരഞ്ഞു. അവളുടെ കരച്ചിൽ പോലും നിന്റെ വാശിക്കപ്പുറമായിരുന്നില്ല. വാശി കാണിക്കാൻ നീ മിടുക്കിയല്ലേ? അങ്ങനെ നീ നേടിയ വാശിയല്ലാരിയുന്നോ നമ്മുടെ ജീവിതം പോലും? പക്ഷേ ഇതൽപം കടന്നു പോയില്ലേ? ഇത്രയും കാലം നീയെങ്ങനെ

പിടിച്ചുനിന്നു. നീ ഇറങ്ങിപ്പോയ ആ ദിവസം ജീവിതത്തിലാദ്യമായി ഞാൻ മദ്യപിച്ചു. അതിന്റെ ഫലമായിട്ടല്ലേ, ഇന്നീകിടക്കയിൽ അനങ്ങാതെ കിടക്കുന്നത്. നിന്റെ മുഖം മാത്രമായിരുന്നു എന്റെയുള്ളിൽ.... എതിരേവന്ന ലോറി, ഞാൻ കണ്ടില്ല ശിവ.......

എന്റെ പ്രവൃത്തി ഇഷ്ടപ്പെടാത്തതുകൊണ്ടാണോ അമ്മുവിനെ നിന്റെ അടുത്തേയ്ക്ക് കൊണ്ടുപോയത്? ശരിയാണ്. നിന്നെപ്പോലെ അവളെ നോക്കാൻ എനിക്ക് കഴിയില്ലല്ലോ....... ഇതെല്ലാം നീ അറിഞ്ഞുകാണുമല്ലേ? എന്റെ കാര്യങ്ങൾ നീ അറിയുന്നുണ്ടെന്നറിയാം. നീയല്ലേ പിടിതരാതെ എന്നിൽനിന്ന് ഒഴിഞ്ഞുമാറി നടക്കുന്നത്. നമ്മുടെ തറവാടു വിറ്റു. മുൻപ്, ജനാലയിൽ നിന്ന് പുറത്തേയ്ക്ക് നോക്കിയാൽ അസ്ഥിത്തറയിൽ നിന്നെയും അമ്മുവിനെയും കാണാമായിരുന്നു. ഇന്നാകട്ടെ, ആ ഭാഗ്യം പോലും നിഷേധിക്കപ്പെട്ടില്ലേ? എനിക്കിപ്പോൾ ഇവിടെ കൂട്ട് നമ്മുടെ ലക്ഷ്മിയാ.... നീ ഓർക്കുന്നില്ലേ നമ്മുടെ കാര്യസ്ഥൻ കുഞ്ഞിരാമേട്ടന്റെ ഇളയമകൾ. നീ ഇവിടെ വരുമ്പോൾ അവൾക്ക് ഒരു വയസ്സ് പ്രായമേയുള്ളു. ഇന്ന് ഏഴ് വർഷങ്ങൾ കടന്നിരിക്കുന്നു. ഞാൻ പറഞ്ഞതെല്ലാം ഇപ്പോൾ ലക്ഷ്മിയാ എഴുതുന്നത്. ഒരിക്കലും തിരിച്ചുവരാത്ത നിനക്ക്വേണ്ടി, ഞാൻ എഴുതുന്നതല്ലേ ഈ കത്ത്...... ലക്ഷ്മി കരയുന്നു ശിവ......

ഇത്രയും പറഞ്ഞ്, അദ്ദേഹം നിർത്തുമ്പോഴും ആ മുഖത്തെ പുഞ്ചിരി മറഞ്ഞിരുന്നില്ല. അഞ്ച് വർഷങ്ങൾക്കുമുമ്പ് മരണപ്പെട്ട തന്റെ ഭാര്യയുടെയും കുഞ്ഞിന്റെയും ഓർമ്മകൾ വെറും വാക്കുകളായി ഒരു കടലാസിൽ കോറിയിടുമ്പോഴും പതറാതെ പിടിച്ചുനിന്ന അദ്ദേഹം എന്നും എന്റെയുള്ളിൽ ഒരു വിങ്ങലായി അവശേഷിക്കും. കരച്ചിൽ മറയ്ക്കാനാകാതെ അവിടെ നിന്ന് ഇറങ്ങിപ്പോരുമ്പോഴും അദ്ദേഹം ജനലഴികളിലൂടെ നിശബ്ദനായി പുറത്തേയ്ക്ക് നോക്കി കിടന്നു. വീശിയടിച്ചെത്തിയ ഒരു കുളിർതെന്നൽ കണ്ണുനീരുവീണ ആ കടലാസുകഷ്ണത്തെപ്പറത്തിക്കളഞ്ഞു.

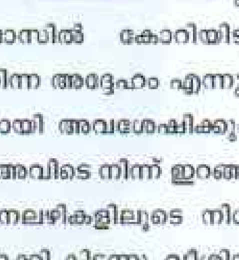

Varsha Varghese
I[st] Yr B.Sc Nursing

ഓർമ്മ

ഓർക്കുന്നു നിന്നെ ഞാൻ
എന്നും എൻ ഓർമ്മയിൽ
മറക്കാൻ ശ്രമിക്കുന്നു നിന്നെ ഞാൻ
എൻ ഓർമ്മയിൽ നിന്നെല്ലാം
ഹൃദയത്തിൻ ഭാഷയിൽ നിനക്കായ്
ഒരു കാവ്യം എഴുതിടുവാൻ
മോഹം ഇന്നെനിക്ക്.
വെറും മോഹമിതെങ്കിലും
മോഹിക്കുവാൻ തോന്നിടുന്നു.
കാണുന്നു നിന്നെ ഞാൻ
എന്നും എൻ നേത്രത്തിൽ
കേൾക്കുന്നു നിൻ സ്വരം
എന്നും എൻ ചെവികളിൽ
മറക്കാൻ കഴിയില്ല......
നിൻ പുഞ്ചിരി
അത് ശക്തി നൽകട്ടെ
എന്നും എൻ ജീവനിൽ.

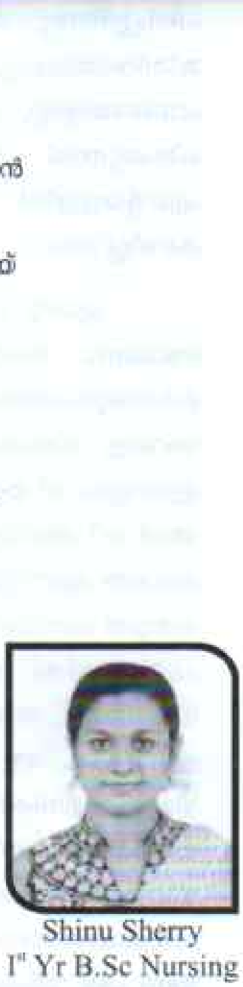

Shinu Sherry
I[st] Yr B.Sc Nursing

പ്രിയ സുഹൃത്തേ നിനക്കായ്.....

''കലാലയ മുറ്റത്തെത്തിയുള്ള ആദ്യനോട്ടം..... പരിചയമുള്ള ഒരേ ഒരു മുഖം..... സ്വന്തം നാട്ടിലെ വിദ്യാലയങ്ങളിൽ വർണ്ണ ക്കടലാസും പോപ്പികുടയും ആയി ചിരി മാത്രം സമ്മാനിച്ച് അരികിലൂടെ ഓടി മറഞ്ഞ മുഖം..... അന്നറിഞ്ഞിരുന്നില്ല പിന്നീടുള്ള യാത്രകളിൽ താങ്ങായ് തണലായ് കൂടെ ഉണ്ടാവുമെന്ന്.....''

വിദ്യാലയ ജീവിതത്തിലെ അതേ പൊട്ടിചിരിയുമായി എന്നരികിലേക്കായി ഓടി എത്തി.... ബാല്യത്തിലെ ഞങ്ങളുടെ കുസൃതികൾക്കും വികൃതികൾക്കും ആ പഴയ വിദ്യാലയവും അപ്പൂപ്പൻമാവും നടുമുറ്റവുമെല്ലാം സാക്ഷിയായി..... കലാലയമുറ്റത്തെ ആദ്യചുവടു വെയ്പ്പ് മുതൽ നീണ്ട നാല് വർഷത്തെ കാലയളവിലും ഞങ്ങൾ ഒന്നിച്ചായിരുന്നു......

ജീവിതത്തിലെ നല്ലൊരു ഭാഗവും അവളെന്നോടൊപ്പമുണ്ടായിരുന്നു.... ജീവിതത്തിലെ സന്തോഷങ്ങളും ദുഖങ്ങളും പങ്കുവെയ്ക്കാനും, തെറ്റുകൾ ചൂണ്ടിക്കാണിക്കാനും...... നന്മകളെ പ്രോത്സാഹിപ്പിക്കാനും വിഷമങ്ങളിൽ താങ്ങായ് തണലായ് നിൽക്കാനുമെല്ലാം.... ഗാന കോകിലമായ അവൾ അണയാത്ത ദീപം പോലെ പ്രകാശം പരത്തികൊണ്ടേയിരുന്നു.... ഇത്രയും നാളുകൾക്കിടയിൽ എത്ര പൊട്ടലും ചീറ്റലും ഞങ്ങൾക്കിടയിലുണ്ടായിട്ടുണ്ടെങ്കിലും ഏതോ ഒരു ശക്തി ഞങ്ങളെ വേർപെടുത്താതെ നോക്കി.....

'ശരീരവും - ആത്മാവും', 'അക്കു-ഇക്കു' പല വിളിപ്പേരുകൾ സുഹൃത്തുക്കൾ ഞങ്ങൾക്ക് സമ്മാനിച്ചപ്പോഴും, അസൂയയോടെ നോക്കുന്നവർക്കിടയിൽ നല്ല സുഹൃത്തിന്റെ മാതൃക ചൊരിഞ്ഞ് അവൾ കൂടെ തന്നെ നിന്നു.... ഇപ്പോഴിതാ നീണ്ട പതിനാറ് വർഷങ്ങൾ പിന്നിടുമ്പോഴും ഞങ്ങൾ വിളിപ്പേരു പോലെ ശരീരവും ആത്മാവും, സൂര്യനും ചന്ദ്രനും, ആകാശവും ഭൂമിയും, രാത്രിയും പകലും പോലെ ഇന്നും ശോഭിക്കുന്നു....... ഒന്നില്ലെങ്കിൽ മറ്റൊന്നില്ല, രണ്ടും ചേർന്നാലേ പൂർണ്ണതയുള്ളൂ.....

നീണ്ട നാല് വർഷങ്ങൾ....., ഈ കലാലയം വിട്ടൊഴിയാനായി നാളുകൾ മാത്രം ഉള്ള ഈ നിമിഷത്തിലും മനസ്സിൽ ഒരേ ഒരു പ്രാർത്ഥനമാത്രം..... പ്രതിസന്ധികളിലും സന്തോഷങ്ങളിലും കൂട്ടായ് നിന്ന, കലാലയ മുറ്റത്ത് കൈ പിടിച്ച് നടന്ന സുഹൃത്തിനെ ജീവിതാന്ത്യം വരെ കൂടെ നിർത്തണെ. ഞങ്ങൾ യാത്രയാവുന്നു..... പടികയറി വന്ന, അതേ കോർത്തുപിടിച്ച കൈകളുമായി.... ഈ ഭൂമിയിൽ മറ്റനേകം പേരുണ്ടായിരുന്നിട്ടും എനിക്കവളെയും അവൾക്കെന്നെയും സുഹൃത്തുക്കളായി നൽകിയ ദൈവത്തിന് ഒരായിരം നന്ദിയോടെ......

Annamma Thomas
IVth Yr B.sc Nursing

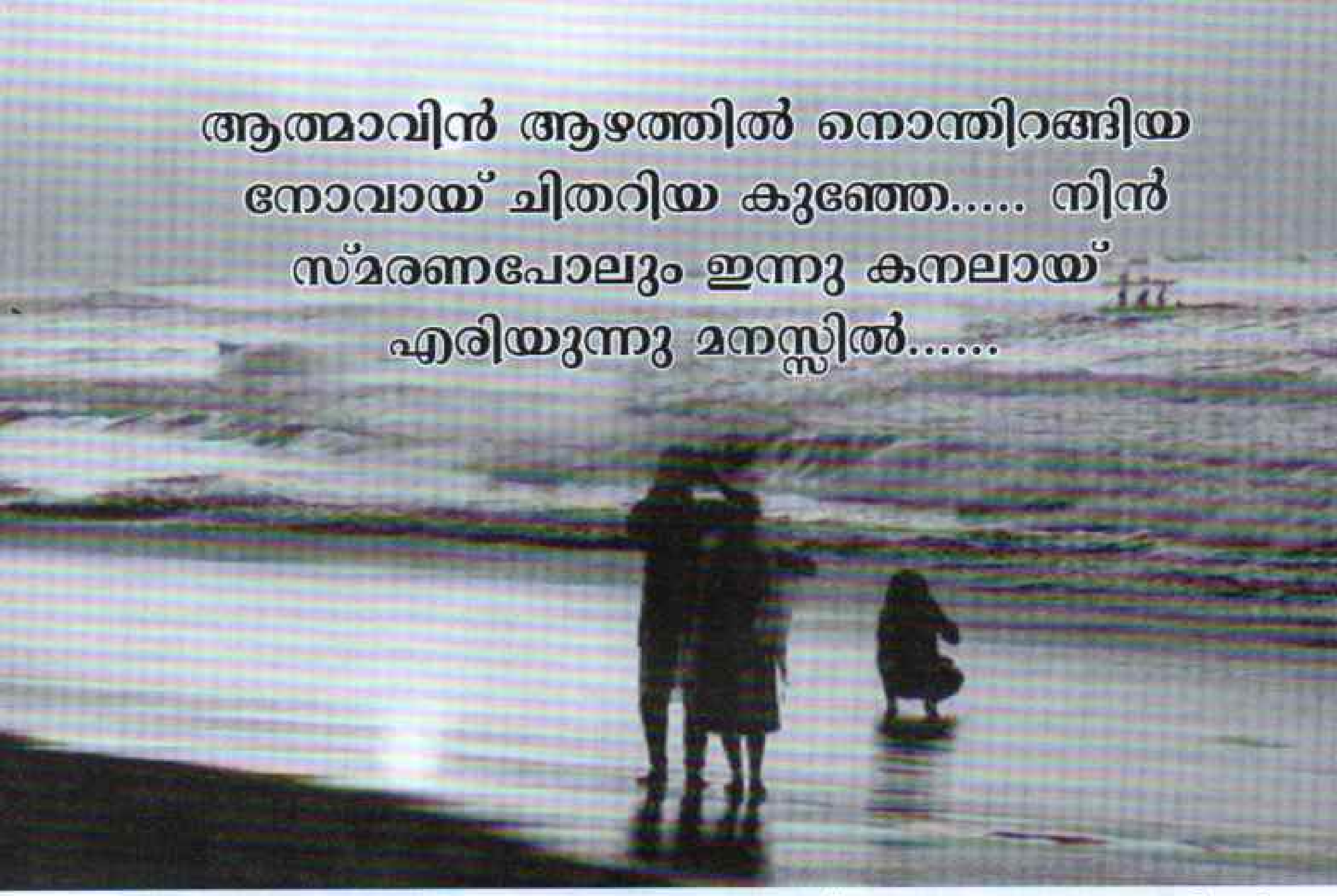

ഇരുളിന്റെ അനന്തതയിൽ അവൾ ഓടി മറയുന്നത് നിസ്സംഗതയോടെ അയാൾ നോക്കി നിന്നു. ആരായിരുന്നു ഇരുട്ടിൽ അലിഞ്ഞുചേർന്ന ആ രൂപം. ഉറക്കത്തിൽ ആണ്ടുകിടന്നിരുന്ന ഞാൻ എങ്ങനെ ഈ കടൽത്തീരത്ത് എത്തി...? അയാൾ തന്റെ ഓർമ്മക്കണ്ണികളെ കോർത്തെടുക്കുവാൻ ശ്രമിച്ചു.

കഴിഞ്ഞ രാത്രി വളരെ ക്ഷീണിതനായാണ് ജോലികഴിഞ്ഞ് ഞാനെത്തിയത്. വന്നപ്പോഴേക്കും മിനിക്കുട്ടിയും മനുവും നല്ല ഉറക്കമായിരുന്നു. മായ അപ്പോഴും അവളുടെ സ്ഥിരം കൂട്ടുകാരുമായി സല്ലപിക്കുകയായിരുന്നു. ഞാൻ വന്നതും വിളിച്ചതും അറിയാതെ അവൾ വായനയിൽ തന്നെ മുഴുകി.

ഉറക്കം കൺപോളകളിൽ തടഞ്ഞതറിയാതെ ഞാൻ നിദ്രയിലേക്ക് വീണു. ഉറക്കത്തിൽ ആരാണെന്നെ തട്ടിയുണർത്തിയതെന്നു ഓർമ്മയില്ല... ഞാൻ മനസ്സറിയാതെ എഴുന്നേറ്റ് ലക്ഷ്യമില്ലാ ലക്ഷ്യത്തിലേക്ക് നടന്നു.

മിക്കവാറും ഇങ്ങനെ ആയതിനാൽ മായയ്ക്ക് ഇതൊരു പുത്തരിയല്ല. ഞാൻ കടലുകണ്ട് തിരികെയെത്തും എന്നു അവൾ കരുതാറുണ്ട്.

വീണ്ടും പതിവു തിരക്കുകളിലേക്ക് തന്നെ ജീവിതം തിരിഞ്ഞു നടന്നു. അതിനിടയിൽ ആശ്വാസമായി അവധിക്കാലമെത്തി. മിനിക്കുട്ടിയും മനുവും എല്ലാ അവധിക്കാലത്തേയും പോലെ ഉല്ലാസയാത്രയ്ക്ക് തിരക്കുകൂട്ടി. എപ്പോഴും നിവേദനം പെൻഡിങ് വയ്ക്കാറുണ്ടെങ്കിലും ഇത്തവണ പരിഗണിച്ചു കളയാമെന്നു കരുതി.

അങ്ങനെ ഞങ്ങൾ ഉറപ്പിച്ചു - കന്യാകുമാരി തന്നെ. ഉദയവും അസ്തമയവും ഒരു ദിവസം തന്നെ കാണണം. അടുത്ത ദിവസം ഞങ്ങൾ കന്യാകുമാരിയിലെത്തി.

“മിനിക്കുട്ടിയും മനുവും വേഗം കിടന്നുറങ്ങിക്കോ, നാളെ നേരത്തെ എഴുന്നേല്ക്കണം, എങ്കിലേ ഉദയം കാണാനാകൂ”. മായ വളരെ സന്തോഷത്തിലായിരുന്നു. പണ്ടൊരിക്കൽ

കന്യാകുമാരിയിൽ വന്നിട്ട് ഉദയം കാണാനായില്ല എന്ന പരാതി മായയ്ക്കുണ്ടായിരുന്നു.

അടുത്ത ദിവസം പുലർച്ചെതന്നെ മായ ഞങ്ങളെയെല്ലാവരെയും വിളിച്ചുണർത്തി. ഉദയം കണ്ടു മടങ്ങുമ്പോൾ മായയുടെ മുഖത്തെ സന്തോഷം തിരതല്ലുകയായിരുന്നു. ഒരുപക്ഷേ ത്രിവേണി സംഗമം പോലെ, അവൾ വാക്കുകൾ മുറിയാതെ ഏറെനേരം സംസാരിച്ചു.

അപ്പോഴും എന്റെ മനസ്സിൽ നിസ്സംഗത തളംകെട്ടി നിന്നു. രാത്രിയിൽ എന്നെ വിളിച്ചുണർത്താറുള്ള ആ ശബ്ദം മാത്രമായിരുന്നു എന്റെ മനസ്സിൽ. ഇവിടെ നില്ക്കുമ്പോൾ ആ ശബ്ദം എന്റെ മനസ്സിൽ കൂടുതൽ ഉച്ചത്തിൽ കേൾക്കുംപോലെ.

അന്നു രാത്രി ഉറങ്ങാതെ, എനിക്കു ആ കടൽതീരത്തേക്ക് നടക്കാൻ തോന്നി.

ഏറെ ദൂരം നടന്നു... തിരകൾ കാലിൽ ചങ്ങല തീർത്തതും കാൽചുവട്ടിലെ മണൽ ചോർന്നുപോയതും അറിയാതെ ഞാനാ കടൽത്തീരത്ത് നിന്നു. ഒരായിരം ഓർമ്മകൾ മനസ്സിലേക്ക് ഇരച്ചുകയറി.

നിറയെ മണികളുള്ള പാദസരങ്ങൾ കിലുക്കി എന്നും രാത്രി എന്റെ അടുത്തെത്താറുള്ള രണ്ടു കുഞ്ഞികാലുകൾ ഓർമ്മയിലേക്ക് കനൽ കോരിയിട്ടു.

ആ തണുത്ത തിരമാലകൾ പാദങ്ങളിൽ തട്ടി തടഞ്ഞപ്പോഴും ചുട്ടുപൊള്ളുന്നതായി എനിക്കും തോന്നി.

അയാൾ കണ്ണെടുക്കാതെ ആ തിരമാലകളിലേക്ക് നോക്കിനിൽക്കവേ, കടലമ്മ തന്റെ തിരകൈകൾ നീട്ടി അയാളുടെ മുന്നിലേക്ക് ഒരു ചിത്രം കോറിയിട്ടു. കറുപ്പും വെളുപ്പും മണൽത്തരികൾ ഇടകലർന്ന തീരത്തു തിളങ്ങുന്ന ഒരു മാലാഖ കുഞ്ഞിന്റെ ഓമനമുഖം ... കയ്യെത്തി തലോടും മുമ്പേ അടുത്ത തിര നീട്ടി അവളെ കടലിലേക്ക് തന്നെ ആവാഹിച്ചതെന്തേ...

നുറുങ്ങിയ ഹൃദത്തോടെ മനസ്സു മന്ത്രിച്ചു...

"ആത്മാവിൻ ആഴത്തിൽ നൊന്തിറങ്ങിയ നോവായ് ചിതറിയ കുഞ്ഞേ... നിൻ സ്മരണപോലും ഇന്നു കനലായ് എരിയുന്നു മനസ്സിൽ"...

Mrs. Feby Eugene
Nursing Tutor

ഒരമ്മ തൻ നൊമ്പരം

Mrs. Sony Anil
Clinical Instructor

ജീവന്റെ അംശം ഉള്ളിൽ ഉരുവാകുമ്പോൾ
അമ്മതൻ ഉള്ളം ആനന്ദത്താൽ അലയടിയ്ക്കും
പൊക്കിൾക്കൊടി ബന്ധത്താൽ ജീവൻ ഊട്ടി ഉറപ്പിക്കുമ്പോൾ
അമ്മതൻ മാതൃത്വം അഭിമാനപൂരിതമാകും
പ്രതീക്ഷകളുമായ് ഓരോ ദിനവും കഴിഞ്ഞ് പോകവേ
പ്രകൃതി തൻ വരദാനമായ വേദനയും
നൽകി ആ ജന്മം പിറവിയെടുത്തു.
അപ്രതീക്ഷിതമാം നിമിഷങ്ങൾ മാറി മറഞ്ഞിടും
കദനത്തിൻ കയങ്ങളിൽ ചൂഴ്ന്നിറങ്ങിടും
അമ്മതൻ ഹൃദയം നുറുങ്ങിടും വേദന
ആരും അറിഞ്ഞില്ല അറിയുകയുമില്ല
കുഞ്ഞേ നീ എൻ ഉദരത്തിൽ
പിറവിയെടുത്തപ്പോൾ
അറിഞ്ഞില്ല ഞാൻ....
അറിഞ്ഞിരുന്നില്ല ഞാൻ.....
മകളേ നിനക്കായ് എൻ ജീവിതം ബാക്കിയായി

ചില പിണക്കങ്ങൾ ചില ഓർമ്മപ്പെടുത്തലുകൾ

ഇണക്കങ്ങളാണല്ലോ നമുക്ക് എപ്പോഴും പ്രിയപ്പെട്ടത്. എന്നാൽ പിണക്കങ്ങളാണ് ഇപ്പോൾ എനിക്ക് പ്രിയപ്പെട്ടത്, കാരണം പിണക്കങ്ങളാണല്ലോ സൗഹൃദത്തിന്റെ അടിത്തറ. എന്റെ ജീവിതത്തിലെ ചില പിണക്കങ്ങൾ- ചില ഓർമ്മപ്പെടുത്തലുകൾ.

ആദ്യ വർഷം

വീട്ടിൽ നിന്ന് പലഹാരങ്ങൾ ഹോസ്റ്റലിലേക്ക് കൊണ്ടു വരാറുണ്ടല്ലോ? പതിവുപോലെ ഞാനും കൊണ്ടുവന്നു. എല്ലാവരും പങ്കുവെച്ചു കഴിക്കലാണ് പതിവ്. എന്റെ ഒരു കൂട്ടുകാരി കുളിക്കാൻ പോയ നേരത്ത് ഞങ്ങൾ അത് പതിവിലും വേഗത്തിൽ തിന്നു തീർത്തു. കുളികഴിഞ്ഞ് വന്ന മഹതിയ്ക്ക് കുറച്ചുപോലും കിട്ടിയില്ല. സാധനം എന്റേതായതു കൊണ്ടും കുറച്ച് കഴിഞ്ഞ് കഴിക്കാമെന്ന് ഞാൻ പറഞ്ഞതുകൊണ്ടും ഭവതിക്ക് ദേഷ്യം വന്നു. പിന്നെ കുറേ നാളത്തേക്ക് പിണക്കം. പിന്നെ പിന്നെ ചില സ്വാർത്ഥതകളും പിണക്കത്തിന് കാരണമായി.

രണ്ടാം വർഷം

അടുത്തടുത്ത നാല് കട്ടിലുകളിലായി അഞ്ച് പേർ. പഴയ അഞ്ചുപേർ തന്നെ. പിണക്കങ്ങളിലൂടെ ഞങ്ങൾ പിന്നെയും ഇണങ്ങി. പിണങ്ങുമ്പോൾ, മുഖം മാറിയാലും തിരിച്ചറിയുന്ന ഒരു കൂട്ടുകാരിയുണ്ടായി എനിക്ക്. പൊട്ടിച്ചിരിച്ച് വർത്തമാനം പറഞ്ഞിരുന്ന സായാഹ്നങ്ങൾ അതും മറക്കാനാവില്ല.

മൂന്നാം വർഷം

റൂമുകൾ മാറേണ്ടി വന്നപ്പോൾ ഞങ്ങൾ അഞ്ചായി പിരിഞ്ഞു പിന്നേയും പിണക്കങ്ങൾ വർദ്ധിച്ചു വന്നു. പിന്നെ പിന്നെ മുഖം പോലും കാട്ടാതെയായി. പക്ഷെ, എപ്പോഴോ മനസ്സിന്റെ കോണിൽ അവ തങ്ങിക്കിടന്നു. എത്രയോ ദിവസങ്ങൾ കടന്നുപോയി. അതിന് മാറ്റമൊന്നുമുണ്ടായില്ല.

നാലാം വർഷം

പിണക്കങ്ങളുടെ കാർമേഘം നീങ്ങി മാറി എല്ലാം തുറന്നു പറയുന്ന ഒരു കൂട്ടുകാരി എനിക്കുമുണ്ടായി. എന്റെ സന്തോഷങ്ങൾ സങ്കടങ്ങൾ എല്ലാം ഞാൻ അവളുമായി പങ്കുവെച്ചു. സ്വാർത്ഥതമൂലമുള്ള എന്റെ ഉപദ്രവങ്ങൾ കൂടി കൂടി വന്നു. അവൾക്കത് സഹിക്കുന്നതിലും അപ്പുറമായി. പിണക്കങ്ങൾ കൊണ്ട് വീർപ്പുമുട്ടി. സ്നേഹം പിണക്കങ്ങളുടെ എണ്ണം കൂട്ടി. അകൽച്ച സൗഹൃദത്തിന്റെ മറ്റൊരു മുഖമാണെന്ന് ഞാൻ തിരിച്ചറിഞ്ഞു. ഞങ്ങൾ പിണങ്ങി. അവളുടെ അച്ഛനും അമ്മയും എന്റേയും അച്ഛനും

അമ്മയുമായി. പിണക്കങ്ങളിൽ എന്റെ അടുത്തു നിൽക്കുന്നവർ.

ഇനി ജീവിതത്തിൽ ഒരിക്കലും തിരിച്ചുകിട്ടാത്ത പിണക്കങ്ങളിലൂടെയാണ് ഞാൻ കടന്നു പോകുന്നത്. മിണ്ടിയിട്ട് കുറേ ഏറെ നാളുകളായ ഒരു കൂട്ടുകാരി ഉണ്ടായിരുന്നു എനിക്ക്. അത് ജീവിതത്തിലെ വലിയ ഒരു നഷ്ടമായി എനിക്ക് തോന്നി. ഇനിയും ആ നാളുകളൊന്നും തിരിച്ച് കിട്ടില്ല എന്ന് അറിയാമെങ്കിലും.... ഒരുപാട് ഒരുപാട് ഞാൻ മിസ് ചെയ്തിട്ടുണ്ട്. ഇപ്പോ നിന്നോട് പിണങ്ങാൻ എനിക്കിഷ്ടമാണ്. ഒരുപാടിഷ്ടമാണ്.

പിന്നെ ഒരാളുണ്ട്. ദൂരെയാണെങ്കിലും എന്റെ അരികിലുണ്ടായിരുന്ന ഒരാൾ. എപ്പോഴും ഒരു കണ്ണുനീർ തുള്ളിപോലെ ഓർക്കാൻ കഴിയുന്ന ആൾ. പിണക്കങ്ങൾ വളരെ കുറവാണെങ്കിലും എന്നോട് അടുത്തു നിൽക്കുന്ന ആൾ. കുറേ കാര്യങ്ങൾക്കുവേണ്ടി ഞാൻ വേദനിപ്പിച്ചിട്ടുള്ള ആൾ. സങ്കടങ്ങൾ എല്ലാം ഉള്ളിലൊതുക്കി ഒപ്പം നിന്ന ആൾ.

പിന്നെ അവസാന നിമിഷം എന്റെ കൂടെ നിന്ന കുറേ സുഹൃത്തുക്കൾ. വീണപ്പോൾ ഒരു കൈത്താങ്ങായി എന്റെ ഒപ്പം നിന്നവർ. എന്നെ ചിരിപ്പിച്ചും, എന്നെ കരയിപ്പിച്ചും..... അവസാന നിമിഷം വരെ കൂടെ നിന്നൊരു സുഹൃത്ത് എനിക്കും ഉണ്ടായി.

പിന്നെ ക്ലിനിക്സിലും ഉണ്ടായി എനിക്കൊരു വാർഡ് മേറ്റ്. അവൾ നൈറ്റ് ഡ്യൂട്ടി മറക്കാൻ പറ്റാത്ത ഒന്നാക്കി മാറ്റി. നിന്നോട് സംസാരിക്കുമ്പോൾ ഞാൻ ദുഃഖങ്ങൾ എല്ലാം മറന്നു. നന്ദി.... എന്നെ ഒരുപാട് ആശ്വസിപ്പിച്ചതിന് സ്വപ്നം കാണാൻ പഠിപ്പിച്ചതിന്...... കൂടെ നിന്നതിന്. ഭാവി ജീവിതം നിന്റെ സ്വപ്നങ്ങൾ പോലെതന്നെയാകട്ടെ.

പിരിയുന്ന ഈ വേളയിൽ ഒരു കണ്ണുനീർതുള്ളി മാത്രം ബാക്കി. ഈ പിണക്കങ്ങൾ ഇനിയും ഉണ്ടായെങ്കിൽ.. ഈ നാളുകൾ ഒരിക്കലും കടന്നുപോകാതിരുന്നെങ്കിൽ.. വീണ്ടും ഒരു താങ്ങായി ഇവർ എന്റെ ഒപ്പം ഉണ്ടായിരുന്നെങ്കിൽ....

Vidhya Vijayan
IVth Yr B.Sc Nursing

Ist Year M.Sc Nursing Students

Out Going M.Sc Nursing Students

Lamp lighting &

Lamp Lighting

Graduation Ceremony

Staff Development Programmes

Significance & Responsibilities of Internal Quality Assurance Cell in Nursing College

Simulation in Nursing Education - Pros & Cons

Ethics in Research

IELTS
NCLEX-RN
MOH
HAAD
Spoken English

(Weekend classes for IELTS)

An ISO 9001 : 2000 Certified Institution

Manjoorans®

EDUCATIONAL ACADEMY PRIVATE LIMITED

www.manjoorans.com

IInd Floor, ASP Tower,
Hospital Road,
Chamakkada, KOLLAM
Tel: 0474 2766951
Mob. 9744865577

OZANAM EYE CENTRE

Estd. 1979

The First Exclusive Ophthalmic Hospital of Quilon
A Joint Project of Bishop Benziger Hospital & The St. Vincent De Paul Society
(Inside Benziger Hospital). KOLLAM - 1. PH : 0474 - 3987000
E-mail : bishopbenzihosp@hotmail.com / gmail.com

പ്രശസ്ത Retina & Opthalmic Surgeon
Dr. EDWIN JAMES. M.S (OPTHAL)
മെയ് 2017 മുതൽ ചാർജ്ജെടുക്കുന്നു.

സേവനം തുടരുന്നു

Dr. Mathew Joseph, M.S.
(Medical Superintendent
Ozanam Eye Centre)

Dr. Alex K Oommen
M.S, DOMS, FICO

Dr. S. Venugopal
DOMS

ലഭ്യമായ മറ്റു സേവനങ്ങൾ

- റെറ്റിന സർജറി
- താക്കോൽ ദ്വാരതിമിര ശസ്ത്രക്രിയ
- ഗ്ലോക്കോമ രോഗനിർണ്ണയവും, ചികിത്സയും ശസ്ത്രക്രിയയും
- ഫണ്ടസ് ക്യാമറയും ഡയബറ്റിക് റെറ്റിനോപ്പതിക്കുള്ള ലേസർ ചികിത്സയും
- കുട്ടികളുടെ നേത്രക്ലിനിക്
- യാഗ് ലേസർ
- കണ്ണിനെ സംബന്ധിച്ചുള്ള പ്ലാസ്റ്റിക് സർജറി
- സൂക്ഷ്മപരിശോധന (കണ്ണിന്റെ അൾട്രാസൗണ്ട്)
- സൂക്ഷ്മ സുഷിര തിമിര ശസ്ത്രക്രിയ
- HFA ഫീൽഡ് പരിശോധന
- കോണ്ടാക്റ്റ് ലെൻസ് ക്ലിനിക്
- OCT (റെറ്റിനൽ ഇമേജിംഗ്)
- കണ്ണടകൾ മിതമായ നിരക്കിൽ (ഓസാനം ഒപ്റ്റിക്കൽസ്)
- കോങ്കണ്ണിനുള്ള ശസ്ത്രക്രിയ
- കണ്ണുനീർ ഗ്രന്ഥിയുടെ സർജറി
- കൃഷ്ണമണിയുടെ ഘനം നിർണ്ണയിക്കുക.

ഡയറക്ടർ

Environmental Day

പ്രണയലഹരിയിൽ....

പ്രണയമെന്ന ഒറ്റ വാക്കിനാൽ
പ്രപഞ്ചസത്യം നാം മനസിലാക്കണം

ഇമവെട്ടുന്ന നേരത്തിനുള്ളിൽ
ഇണയെ കണ്ടെത്തുന്നതല്ലീ പ്രണയം

വിരഹമെന്ന ദുഃഖത്തിനൊടുവിൽ
വിധിയെ പഴിചാരുന്നതല്ലീ പ്രണയം

അമ്മിഞ്ഞ തന്ന സ്നേഹത്തെ
അലകടലിലാക്കുന്നതല്ലീ സ്നേഹം
ചുവടുകൾ പഠിപ്പിച്ച താതനെ
ചവിട്ടി താഴ്ത്തുന്നതല്ലീ നാട്യം

പ്രണയം അതു വെറും നാട്യം
പ്രപഞ്ചസത്യത്തിലെ പാഴായ സത്യം

ഒറ്റ മിസ്ഡ്കോളിനാൽ
ഒന്നിക്കുന്നതല്ലീ പ്രണയം

താലിച്ചരടിനാൽ
തടവിലാക്കുന്നതീ പ്രണയം

സ്നേഹിച്ചു തീരുമ്പോൾ
സഹയാത്രികനെനേടുന്നതീ പ്രണയം

ഒറ്റയായെന്നു തോന്നുമ്പോൾ
ഓർക്കുന്നതാണീ പ്രണയം

പ്രണയം അതു വെറും നാട്യം
പ്രപഞ്ചസത്യത്തിലെ പാഴായ സത്യം

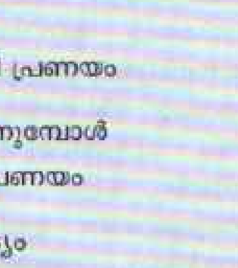

Arya. S
IInd Yr B.sc Nursing

തനിച്ചാക്കല്ലേ!

Aleena Johnson
IIIrd Yr B.sc Nursing

ജീവിതസായാഹ്ന തീരങ്ങളിൽ തനിച്ചായിപ്പോകുന്നവരാണ് മാതാപിതാക്കൾ. തനിയെ എന്നുള്ള വാക്ക് പറഞ്ഞു തീർക്കാൻ എളുപ്പമാണ്. എന്നാൽ അതനുഭവിച്ച് തീർക്കുക വളരെ പ്രയാസമാണ്. ആ പ്രയാസമുള്ള കാര്യമാണ് ഇന്നു ഓരോ മാതാപിതാക്കളും അനുഭവിക്കുന്നത്.

നിന്നെക്കാണാതെ തന്നെ നിന്നെ സ്നേഹിച്ചവർ, നീ ഉരുവാകുന്നതിന് മുമ്പേ നിനക്കുവേണ്ടി സ്വരൂപിച്ചവർ, നിന്റെ രൂപമോ ഭംഗിയോ അറിയാതെ തന്നെ നിന്നെ സ്നേഹിച്ചവർ, നിനക്ക് വേണ്ടി അവർ വെയിലും മഴയുമേറ്റു, നിന്റെ വിശപ്പടക്കുവാൻ വേണ്ടി അവർ മുണ്ടു മുറുക്കിയുടുത്തു....! എന്നിട്ടുമെന്തേ, പറ്റിയത്? അവർ ജീവിതത്തിൽ തനിച്ചായത് എന്തുകൊണ്ട്? ഇവിടെ തെറ്റുപറ്റിയതാർക്ക്! ചിന്തിക്കൂ... അതിനുള്ള സമയമില്ലാത്തതിനാലാകാം, ഇവിടെ വൃദ്ധസദനങ്ങൾ കൂണുകൾ പോലെ മുളയ്ക്കുന്നത്.

നിന്നെ പിച്ചവെയ്പ്പിച്ച് നടത്തിയ, നിന്നെ അറിവിന്റെ ആദ്യാക്ഷരങ്ങൾ എഴുതിപ്പഠിപ്പിച്ച ആ കരങ്ങൾക്ക് കരുത്തേകാൻ, താങ്ങാകുവാൻ, നിനക്ക് കഴിയാതെ പോയതെന്തേ?

പേറ്റുനോവോടെ നിന്നെ നൊന്തു പ്രസവിച്ച അമ്മയേക്കാൾ വലുതായി ഈ ലോകത്തെന്താണുള്ളത്? ആ അമ്മയ്ക്ക് ഇന്ന് സൗന്ദര്യം കുറഞ്ഞുപോയോ? ആ അമ്മയ്ക്ക് വിദ്യാഭ്യാസം കുറവാണോ? ആ സൗന്ദര്യം കുറഞ്ഞത് നിനക്കുവേണ്ടിയായിരുന്നു. നിന്റെ സൗന്ദര്യവും സമ്പത്തും അറിവും എല്ലാം വർദ്ധിക്കുമ്പോഴും ആ കണ്ണുകൾ നിറയുമായിരുന്നു. ആ മനസ്സിൽ ഒരായിരം തിരമാലകൾ അടിച്ചുയരുന്നതിന്റെ സന്തോഷമായിരുന്നു. അത് കാണുവാൻ നിനക്ക് കഴിഞ്ഞില്ല. കണ്ണുകൾ ഇരുട്ടാലെ മൂടിക്കെട്ടിപ്പോയി.

ആ സ്നേഹത്തിനു പകരം തിരിച്ച് സ്നേഹിക്കുവാൻ കഴിഞ്ഞിട്ടുണ്ടോ? നീയൊന്നു കാല് തെറ്റി വീണാൽ ഓടിവന്ന് കോരിയെടുക്കും, കെട്ടിപ്പുണരും, നിന്റെ മാതാപിതാക്കളുടെ കരങ്ങളിലെന്നും നീ സുരക്ഷിതയായിരുന്നല്ലയോ? എന്നാൽ മറിച്ചോ, ഇന്നവർ സുരക്ഷിതരാണോ? ഇന്നവരെ കെട്ടിപ്പുണരുവാനാരുണ്ട്? സ്നേഹിക്കുവാനോ....? ആരുമില്ല എന്നുള്ളതാണ് പരമാർത്ഥം....!

പക്ഷേ ഇന്നും ആ മനസ്സുകൾ നിനക്കായ് തുടിക്കുന്നു. സ്നേഹത്തോടെ, നിറകണ്ണുകളോടെ നിന്നെ അനുഗ്രഹിക്കുന്നു, നിന്നെ ശപിക്കുന്നില്ല. ഒരിക്കലും അവർ ശപിക്കുകയുമില്ല. ഇതാണ് നീയും നിന്റെ മാതാപിതാക്കളും തമ്മിലുള്ള വ്യത്യാസം.

നിറകണ്ണുകളോടെ അവർ പ്രാർത്ഥിക്കുന്നു നീ ഈ ജീവിതയാത്രയിൽ തനിച്ചാകാതിരിപ്പാൻ;

"ഈ യാത്രയിൽ തനിയെ"
"ഒരു ജീവിതം ബാക്കി"

തിരിച്ചു വന്നപ്പോഴേക്കും

Anumol Abraham
IVth Yr B.sc Nursing

ഞാൻ തിരിച്ചു വന്നപ്പോഴേക്കും
എന്റെ ഗ്രാമമുണ്ടായിരുന്നില്ല.
ഗ്രാമ വൃക്ഷത്തിലെ കുയിലും,
കുയിലിന്റെ പാട്ടുമുണ്ടായിരുന്നില്ല
പകരം ഡിഷ് ആന്റിനകൾ പൂത്ത
കോൺക്രീറ്റു കാടുകൾ
കൊക്കക്കോളയും പാൻ പരാഗും
നുണയും കുട്ടികൾ...
ഞാൻ തിരിച്ചുവന്നപ്പോഴേക്കും
എന്റെ വീടുണ്ടായിരുന്നില്ല
വീട്ടിലെ മുത്തശ്ശിയും,
മുത്തശ്ശിക്കഥകളുമുണ്ടായിരുന്നില്ല
പകരം, മാർബിൾ പതിച്ച് അകത്തളത്തിലിരുന്ന്
ക്രിക്കറ്റു കാണുന്ന ഗ്രാന്റ് മദർ
ഞാൻ തിരിച്ചു വന്നപ്പോഴേക്കും
ഞാനുമുണ്ടായിരുന്നില്ല.
എന്റെ പുഴയും പൂക്കാലവും
പ്രണയവും കവിതയും
ഒന്നുമുണ്ടായിരുന്നില്ല
പകരം ....??

നൊമ്പരനക്ഷത്രം

ഇടവപ്പാതി കോരിച്ചൊരിയുന്നുണ്ടായിരുന്നു. കുറച്ചുസമയത്തെ ഇടവേളയ്ക്കുശേഷം ചാറ്റൽ മഴയിലേക്ക് അത് അവസാനിച്ചു. തണുത്തുറഞ്ഞ അന്തരീക്ഷം. എങ്ങും ദുഃഖം തളംകെട്ടി നിൽക്കുന്നു. സെമിത്തേരിയിൽ ആളുകൾ തിങ്ങി നിൽക്കുന്നു. വൈദീകൻ പ്രാർത്ഥനകൾ ചൊല്ലിക്കഴിഞ്ഞു. അന്ത്യചുംബനം നൽകാനുള്ള അവസരമാണ് അടുത്തത്. അപ്പനും, അമ്മയും, വല്ല്യപ്പച്ചനും. വല്ല്യമ്മച്ചിയും, അനിയത്തിയു മെല്ലാം അവൾക്ക് ചുംബനം... അവസാനചുംബനം നൽകിക്കഴിഞ്ഞു. അലമുറകളുടേയും നിലവിളി കളുടേയും ഒച്ച ഉയർന്നു. ആരൊക്കെയോ ചേർന്ന് ശവപ്പെട്ടി പതിയെ അടച്ച് കുഴിയിലേക്ക് ഇറക്കി. പ്രിയപ്പെട്ടവരെല്ലാം ഓരോ പിടി മണ്ണെടുത്ത് കുഴിയിലേക്കിട്ടു."മനുഷ്യാ നീ മണ്ണാകുന്നു. മണ്ണിലേക്കു തന്നെ മടങ്ങുകയും ചെയ്യും" എന്ന ബൈബിൾ വചനം അങ്ങനെ യാഥാർത്ഥ്യമായി. ഇരുപത്തിയൊന്ന് വർഷങ്ങൾ ലാളിച്ചു വളർത്തിയ മകളുടെ ചേതനയറ്റ, മരവിച്ച ശരീരം കണ്ട് ഹൃദയം നുറുങ്ങിയ മാതാപിതാക്കൾ എന്തിന് തങ്ങൾക്കീ വിധി തന്നുവെന്ന് ദൈവത്തെ പഴിചാരി നിൽക്കുന്നു. ഉറ്റവർ അവരെ താങ്ങി വീട്ടിലേക്കു നടന്നു. അങ്ങനെ അടക്കത്തിനു വന്നവരെല്ലാം പിരിയാൻ തുടങ്ങി. അവസാനത്തെ ആളും അവിടെ നിന്ന് യാത്രയായി. ഇത്രയും നാൾ കുടുംബത്തിനും കൂട്ടുകാർക്കുമൊപ്പം കളിച്ചും, ചിരിച്ചും, കുസൃതി കാണിച്ചും, വഴക്കിട്ടും നടന്ന അവൾ ഇന്ന് തണുത്തുറഞ്ഞ്, നിശ്ചലയായി, ആറടി മണ്ണിൽ ഒറ്റയ്ക്ക് ഉറങ്ങിക്കിടക്കുന്നു. ആരുവന്ന് വിളിച്ചാലും ഉണരാത്ത ഗാഢനിദ്ര. അവൾ പതിയെ കണ്ണുകൾ തുറന്നു. ചുറ്റും നോക്കി. കുറ്റാക്കൂരിരുട്ടും കൊടും തണുപ്പും മാത്രം. അവൾ വാവിട്ടു കരയാൻ തുടങ്ങി. അപ്പയേയും, അമ്മയേയും, വല്ല്യപ്പച്ചനേയും, വല്ല്യമ്മച്ചിയേയും, അനിയത്തിയേയുമെല്ലാം മാറിമാറി വിളിച്ചുനോക്കി. ആരുണ്ട് കേൾക്കാൻ? പെട്ടെന്ന് അവൾക്ക് ചുറ്റും ഒരു നനുത്ത വെള്ളപ്രകാശം പരന്നു. അവൾ മെല്ലെ തലയുയർത്തി നോക്കി. അവൾ ബൈബിൾ കഥകളിലും മറ്റും മാത്രം കേട്ടിരുന്ന ഒരു മാലാഖക്കുഞ്ഞ്. അത് അവളെ ചിരിച്ചുകൊണ്ട് മാടിവിളിച്ചു. അവളുടെ ആത്മാവ് ശരീരം വിട്ട് പതിയെ എണീറ്റു. മാലാഖക്കുഞ്ഞ് കൈ അവൾക്കുനേരെ നീട്ടി. അവൾ ആ കൈകൾ പിടിച്ച് നടന്നു. "നിനക്ക് ഇപ്പോൾ എങ്ങോട്ടേക്കാ പോകേണ്ടത്?" മാലാഖ അവളെ ചേർത്തുനിർത്തി ചോദിച്ചു. തെല്ലും സംശയമില്ലാതെ അവൾ പറഞ്ഞു. "എനിക്കെന്റെ അപ്പയേയും, അമ്മ യേയും, അനിയത്തിയേയും, വല്ല്യപ്പച്ചനേയും, വല്ല്യമ്മച്ചിയേയും കാണണം. എനിക്കെന്റെ വീട്ടിൽ പോകണം" മാലാഖ അവളെ സാന്ത്വനിപ്പിച്ചു. അവർ വീടിന്റെ ഉമ്മറത്തെത്തി. അവിടമാകെ മൂകമായിരുന്നു. അവൾ അകത്തേക്ക് നടന്നു. അപ്പയും അമ്മയും തന്റെ ഫോട്ടോ ചേർത്ത് പിടിച്ച് കരയുകയായിരുന്നു ആ സമയം. ഞാൻ അവരുടെ മുമ്പിൽ മുട്ടുകുത്തി ഇരുന്നു. "അപ്പാ... അമ്മേ...!!!" ഞാൻ വിളിച്ചുനോക്കി ആരുകേൾക്കാൻ? ഞാൻ പറയുന്നതൊന്നും അവർക്ക് കേൾക്കാൻ സാധിക്കുന്നില്ല. അനിയത്തിയാകട്ടെ എന്റെ പ്രിയപ്പെട്ട പൂച്ചക്കുട്ടിയെ എടുത്ത് മടിയിൽ വച്ച് കരയുന്നു.

ക്രിസ്ത്യാനികളുടെ വിശ്വാസമനുസരിച്ച് ഏഴ് ദിവസം വരെ ആത്മാവ് പൂർണമായും

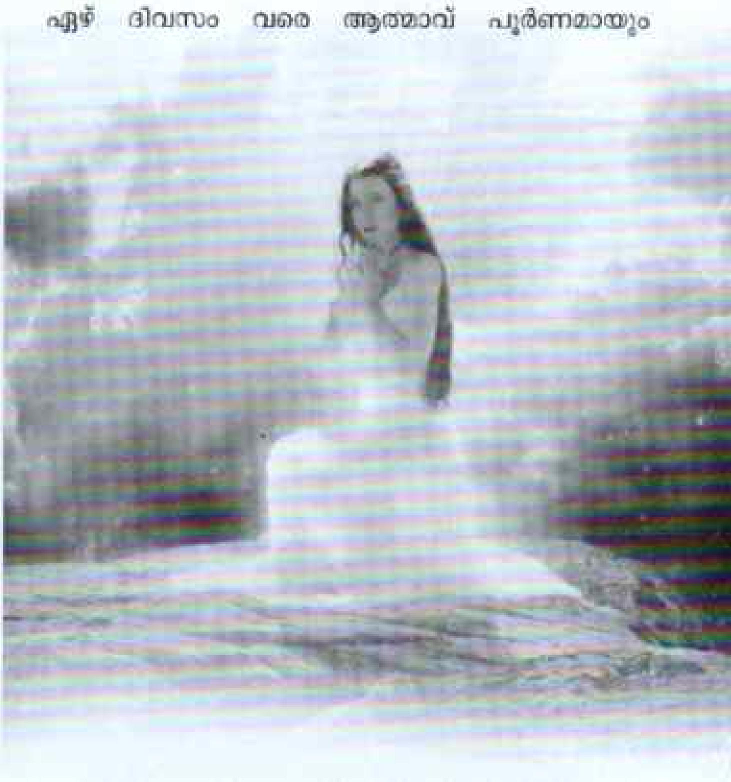

പ്രിയപ്പെട്ടവരുടെ കൂടെ വീട്ടിൽ തന്നെ കാണും. ശേഷം മുപ്പതാം ദിവസം ആത്മാവ് പതിയെ വീട്ടിൽ നിന്നകലാൻ തുടങ്ങും. ഓരോരുത്തരുടേയും നന്മതിന്മ പ്രവൃത്തികളുടെ ഫലമായി സ്വർഗ്ഗം, നരകം, ശുദ്ധീകരണസ്ഥലം എന്നിങ്ങനെ മൂന്ന് വിധികളാണുള്ളത്.

ഓരോ ദിവസവും പതിയെ ... സാവധാനം കഴിയണേ... എന്നായിരുന്നു എന്റെ പ്രാർത്ഥന വീട്ടിലെല്ലാവരും എന്നെയോർത്ത് സങ്കടപ്പെടുന്നത് കണ്ടിട്ട് എനിക്കവിടം വിട്ട് പോകാൻ മനസ്സു വരുന്നില്ല. എന്റെ ആത്മാവ് ഇക്കാരണത്താൽ മുറിപ്പെടുകയാണ്. ദിവസവും വൈകുന്നേരം എല്ലാവരും കൂടെ കുടുംബ കല്ലറയിൽ എത്തി പൂക്കളും, മെഴുക് തിരികളും കത്തിച്ച് നിറകണ്ണു കളോടെ, വേദനിച്ചാണ് പൊയ്ക്കൊണ്ടിരുന്നത്. ഇതൊക്കെക്കണ്ട് എങ്ങനെ ഞാൻ സമാധാനത്തോടെ പോകും? നിങ്ങൾ തന്നെ പറ തിരികെപ്പോകാൻ എനിക്കിനി ഒരു ദിവസം കൂടി മാത്രം. ഇരുപത്തിയൊമ്പത് ദിനങ്ങൾ ഇരുപത്തിയൊമ്പത് നിമിഷങ്ങൾ പോലെ എനിക്ക് അനുഭവപ്പെട്ടു. ഏകദേശം ഇരുപത്തിനാല് മണിക്കൂറുകൾ കൂടി മാത്രമേ ശേഷിക്കുന്നുള്ളൂ. അത്രയും നേരം മാത്രമേ എനിക്കെന്റെ പ്രിയപ്പെട്ടവരെ കാണാനും, അവരോടൊപ്പം ചെലവഴിക്കാനും സാധിക്കുകയുള്ളൂ. ഏതാണ്ട് സന്ധ്യ ആകാറായി. ഞാൻ പതിയെ എണ്ണീറ്റ് എന്റെ റൂമിലേക്ക് നടന്നു. എന്റെ പൂച്ചക്കുട്ടി എന്നെ തിരക്കിയാവണം. കരഞ്ഞുകൊണ്ട് അങ്ങോട്ടുമിങ്ങോട്ടും നടക്കുന്നു. എല്ലാവരോടും യാത്രപറയാൻ സമയമായി. എല്ലാവർക്കും ഓരോ മുത്തം നൽകി ഞാൻ പതിയെ എണീറ്റു. ആ സമയം വീടിന്റെ വെളിയിൽ എന്നെ കൊണ്ടുപോകാൻ മാലാഖ വന്ന് നിൽപ്പുണ്ടായിരുന്നു. ഞങ്ങൾ പതിയെ നടത്തം ആരംഭിച്ചു. എന്റെ വീടിനേയും, പ്രിയപ്പെട്ടവരേയും ഞാൻ ഈറനണിഞ്ഞ കണ്ണുകളോടെ ഒന്നുകൂടി തിരിഞ്ഞു നോക്കി. നിമിഷങ്ങൾക്കകം ഞാനൊരു നക്ഷത്രമായി മാറി. ഈ സമയം അനിയത്തി വെളിയിലേക്കിറങ്ങി വന്ന് ആകാശത്തേക്ക് ഉറ്റുനോക്കി നിൽപ്പുണ്ടായിരുന്നു. അപ്പയും അമ്മയും അവളെ തിരക്കി വെളിയിലേക്ക് വന്നു. അവൾ അങ്ങ് ദൂരെ കൈച്ചൂണ്ടിക്കൊണ്ട് അപ്പയോടു ചോദിച്ചു. "അപ്പാ ദാ ആ നക്ഷത്രം കണ്ടോ? അത് എന്നെ നോക്കി കണ്ണുചിമ്മുന്നു. അത് എന്റെ ചേച്ചിയാണോ" അപ്പ അവളെ കെട്ടിപ്പിടിച്ച് കരഞ്ഞുകൊണ്ട് പറഞ്ഞു. "അതേ മോളെ അത് നമ്മുടെ അമ്മുക്കുട്ടിയാ"... ഞാൻ അവരെ നോക്കി വീണ്ടും കണ്ണുചിമ്മി. അപ്പോഴും അവർ എന്നെ ഉറ്റുനോക്കിക്കൊണ്ടേയിരുന്നു...

Jissa Thomas
IVth Yr B.sc Nursing

മരണമെന്ന വിഴുങ്ങുമ്പോൾ

Annamma Thomas
IVth Yr B.sc Nursing

എന്റെ പേര് സ്നേഹ... ഇപ്പോഴെനിക്കിങ്ങനെ ഒരു പേരുണ്ടോ എന്നറിയില്ല... ഞാനിപ്പോൾ ആയിരിക്കുന്നിടം വളരെ ഭീകരമാണ് ചുറ്റും നിശബ്ദത... പൂർവ്വികരൊത്തിരി പേരുണ്ട്... അവരെല്ലാം ചുറ്റിനുമിരുന്ന് സംസാരമാണ്... സ്നേഹേ... സ്നേഹേ... എന്നെ ആരോ വിളിക്കുന്നുണ്ടല്ലോ ആരാ അത്... ആ വല്ല്യപ്പച്ചനോ ഞാനലറി കരഞ്ഞു. ഈ ചെറിയ പ്രായത്തിൽ ഞാനെങ്ങനെയാ ഇവിടെത്തിയതെന്നല്ലേ...

മൂത്തമകളയതിനാലാണോ എന്തോ അപ്പയ്ക്കും അമ്മയ്ക്കുമെന്നെ വളരെ ഇഷ്ടമായിരുന്നു... എനിക്കൊരു കുഞ്ഞനിയത്തി ഉണ്ട് കുഞ്ചി... അവൾ ജനിച്ചിട്ട് രണ്ട് മാസമെ ആയുള്ളൂ... ഞാനിപ്പോൾ അഞ്ചാം തരത്തിലാണ്.

ഈയിടയായി ഞാൻ വളരെ സങ്കടത്തിലാണ്. എന്നെ ആരും നോക്കാത്തതുപോലെ. അമ്മയും അപ്പയും എപ്പോഴും കുഞ്ചിയുടെ പിറകെയാണ്... എന്റെ മുടികെട്ടി തരാൻ, ഉടുപ്പ് ഇടീപ്പിക്കാൻ, ചോറ് വാരി തരാൻ ആരുമില്ലാത്തതു പോലെ ... ക്ലാസ്സിലും കരച്ചിലാണ് ഞാൻ. അവരുടെ അകൽച്ച എനിക്ക് താങ്ങാൻ പറ്റുന്നില്ല... അവസാനം ഞാൻ തീരുമാനിച്ചു. എനിക്കിനി ജീവിക്കേണ്ട. തീരുമാനിച്ചുറപ്പിച്ച് ഞാൻ വീട്ടിലെത്തി. കുഞ്ചിയും അമ്മയുമായി കിടന്നുറങ്ങുന്നു... എനിക്ക് വീണ്ടും സങ്കടം കൂടി, ആരും കാണാതെ ഞാൻ അടുക്കളയിലേക്കോടി. എലിവിഷം കഴിച്ചാൽ മരിച്ചുപോകുമെന്ന് അമ്മ പറഞ്ഞത് ഓർമ്മയിൽ വന്നു. ഒന്നും നോക്കാതെ ഞാനതെടുത്ത് കഴിച്ചു... വിഷത്തിന്റെ അംശം ഉള്ളിലേക്കിറങ്ങി ചെന്നു...

ഞാൻ ഛർദ്ദിച്ച് തുടങ്ങി ... ശബ്ദം കേട്ട് എല്ലാവരും ഓടി വന്നു.., എന്നെ ആശുപത്രിയിൽ എത്തിച്ചു... എന്നെ രക്ഷിക്കാൻ അവരൊത്തിരി ശ്രമിച്ചു... ഞാനിപ്പോൾ ഐ.സി.യു.വിൽ ആണ്... ചുറ്റും എന്തൊക്കെയോ ശബ്ദങ്ങൾ... ടി.വി. പോലെ ഒരു ഉപകരണത്തിൽ സംഖ്യകളൊക്കെ എഴുതി കാണിക്കുന്നു...

അയ്യോ... ആരാ അത് അമ്മയും അപ്പയുമല്ലേ കണ്ണൊക്കെ കരഞ്ഞു കലങ്ങിയിരിക്കുന്നു... കുഞ്ചിയും കരയുന്നുണ്ടല്ലോ വിശന്നിട്ടാണോ... അതോ എന്റെ അവസ്ഥ മനസ്സിലാക്കിട്ടാണോ... ഇതായിരിക്കും അമ്മ പറഞ്ഞ രക്തബന്ധം... അമ്മ പൊട്ടിക്കരയുന്നു. കെട്ടിപ്പിടിച്ച് മാപ്പ് പറയണമെന്നുണ്ട് പക്ഷെ അനങ്ങാൻ പറ്റുന്നില്ല... മോളെ കുഞ്ചി, ചേച്ചിയുടെ അടുത്ത് വാടീ... അവർക്ക് കാണാനനുവദിച്ച സമയം കഴിഞ്ഞു. അവർ പുറത്തിറങ്ങുന്നത് ഞാൻ നോക്കി കിടന്നു. അവസാനകണ്ണീരും പൊഴിച്ചു. ഞാനീ ലോകത്തിൽ നിന്ന് യാത്രയായി... ചുറ്റുമുള്ള ഉപകരണങ്ങളും നിലച്ചു.

ഇനി നിങ്ങളോട് സംസാരിക്കുന്നത് ഞാനല്ല എന്റെ ആത്മാവായിരിക്കാം... എന്നെ പരിചരിച്ച ഡോക്ടേഴ്സും എല്ലാം അടുത്തുണ്ട് അവരെന്റെ മൂക്കിലും ചെവിയിലുമൊക്കെ പഞ്ഞിവയ്ക്കുന്നു. എന്റെ ചലനമറ്റ ശരീരത്തെ എങ്ങോട്ടോ കൊണ്ടുപോവുകയാണ്. ഒരു മുറിയാണല്ലോ... ആത്മാവെന്നോട് പറഞ്ഞു "അതൊരു മോർച്ചറിയാണ്". അമ്മൂമ്മ മരിച്ചപ്പോൾ പുറത്തു നിന്ന് മാത്രം ഞാനെത്തി നോക്കിയ മോർച്ചറി... എന്നെപോലെ ഒത്തിരി പേരുണ്ട്... ആരൊക്കെയോ വരുന്നുണ്ട്... കൈയ്യിൽ കത്തിയും വാളുമൊക്കെകൊണ്ട്. എന്നെ കീറി മുറിക്കാൻ പോകുകയാണോ...? അതെ ആത്മാവ് മന്ത്രിച്ചു വെള്ളക്കോട്ടിട്ട ഒരാൾ എന്നെ കുത്തി മുറിച്ചു... പക്ഷെ ഞാൻ ഒന്നും അറിയുന്നില്ല. വേദനയേ ഇല്ല... ഞാൻ വീണ്ടും പറഞ്ഞു. 'ഞാൻ മരിച്ചു.'

ജനിച്ചപ്പോൾ നല്ല രൂപ ഭംഗിയിൽ ജനിച്ച എന്റെ ശരീരഭാഗങ്ങൾ എല്ലാം വയറ്റിൽ കേറ്റി വച്ചു, തലയിലൊക്കെ പഞ്ഞി നിറച്ചു... വീണ്ടും തുന്നിക്കെട്ടി വയ്ക്കുകയാണ്... മാതാപിതാക്കൾ കണ്ടാൽ സഹിക്കില്ല...

വീട്ടിലേക്കാണ് പിന്നീടെത്തിച്ചത്... ജനിച്ചപ്പോൾ കണ്ടവരേക്കാൾ അധികം പേരുണ്ട് വീട്ടിൽ... വീടിന്റെ വാതിൽക്കൽ തന്നെ എന്നെ കൊണ്ട് വച്ചു. പ്രാർത്ഥനകളും പാട്ടുകളുമെല്ലാം തുടങ്ങി... അയ്യോ എന്റെ കൂട്ടുകാരല്ലേ വരുന്നത്... ഞാൻ പിണങ്ങിയവരും, ശത്രുക്കളും എല്ലാവരുമുണ്ട്... എല്ലാവരും കരയുകയാണ്. ആരും എന്നോടൊന്നും മിണ്ടുന്നില്ല... അവരെകൂടി കണ്ടപ്പോൾ അപ്പായ്ക്ക് താങ്ങാൻ സാധിച്ചില്ല. പൊട്ടിക്കരഞ്ഞുകൊണ്ട് 'സ്നേഹേ എഴുന്നേൽ

ക്കെടി. നിന്റെ കൂട്ടുകാരെയൊന്നു നോക്കെടീ. എന്നു പറയുന്നു... ഞാൻ നോക്കുന്നുണ്ടപ്പാ അവർക്ക് കാണാൻ പറ്റാത്തതാണെന്ന് ആരെങ്കിലും അപ്പായ്ക്കൊന്ന് പറഞ്ഞ് കൊടുക്ക്...

എല്ലാവരും ചുറ്റും നിൽക്കുന്നു... മരണവേദനസഹിച്ചതിലും വല്യ വേദന... ബാന്റുമേളം മുഴങ്ങി. എന്നെ കൊണ്ടുപോകാൻ സമയമായി... 'കൊണ്ട് പോവല്ലേ' എന്നു പറഞ്ഞ് അപ്പയും അമ്മയും കരയുന്നു... മറ്റുള്ളവർക്ക് വേണ്ടി പള്ളിയിൽ പാടിയിരുന്ന എനിക്കു വേണ്ടി പാടാൻ ഒത്തിരി പേരുണ്ടായിരുന്നു. പക്ഷെ എല്ലാവരുടേയും തൊണ്ട ഇടറുന്നു. എന്നെ ഇവർക്കൊക്കെ ഇത്ര ഇഷ്ടമായിരുന്നുവെന്ന് ഇപ്പോഴാണ് എനിക്ക് മനസ്സിലാവുന്നത്... ഈ സ്നേഹമൊക്കെ വേണ്ടെന്ന് വച്ചാണ് ഞാൻ വിടപറഞ്ഞത്.

എനിക്ക് ഒരു കുഞ്ഞുകുഴി ഉണ്ടാക്കി, എന്നെ പെട്ടിയിലടച്ചു... എന്റെ കുഞ്ഞിനു ശ്വാസം മുട്ടുമെന്ന് പറഞ്ഞ് അമ്മ കരയുകയാണ്. ചുറ്റും നിന്നവരും കരഞ്ഞുപോയി.. "ഇനി ശ്വാസം മുട്ടില്ലമ്മേ. ഞാൻ മരിച്ചുകഴിഞ്ഞു. ഞാൻ തേങ്ങി..." കരച്ചിലിനും ബഹളങ്ങൾക്കുമൊടുവിൽ എല്ലാവരും യാത്രയായി... അപ്പയും അമ്മയും മാത്രം ... പിന്നീടാരൊക്കെയോ വന്ന് അവരേയും വലിച്ചോണ്ട് പോവുകയാണ്. വിതുമ്പുന്ന ഹൃദയത്തോടെ എന്റെ ഓർമ്മകളുമായി പോവുകയാണ്... പുറത്തേക്ക് ഒരിക്കൽ പോലും ഒറ്റയ്ക്ക് വിട്ടിട്ടില്ലാത്ത അപ്പ എന്നെ ഒറ്റയ്ക്കാക്കി പോകുകയാണോ... പോവല്ലേ... പോവല്ലേ ഞാൻ തേങ്ങി... പക്ഷെ ആരും എന്റെ നിലവിളി കേൾക്കുന്നില്ല... ആശ്വസിപ്പിക്കാൻ അരികിൽ വല്യപ്പച്ചൻ മാത്രം... ഇനി ഞാനാ സത്യം മനസ്സിലാക്കി തുടങ്ങണം... ഞാൻ മരിച്ചു. ഇനി ഒറ്റയ്ക്കാണ്. അമ്മയുടെ വയറ്റിൽ ഒറ്റയ്ക്ക് കിടന്നതുപോലെ ഇനി ഈ കുഴിമാടത്തിൽ ഒറ്റയ്ക്ക്... എല്ലുകൾക്കിടയിൽ തണുപ്പ് തുളച്ച് കയറുന്നു... തണുത്ത് വിറയ്ക്കുമ്പോൾ പുതപ്പിക്കാനാരുമില്ല... അവരെ കാണാതെ നെഞ്ചു പൊട്ടുന്നു... അമ്മ പറഞ്ഞ് തന്നത് ഓർമ്മയുണ്ട് ഏഴ് ദിവസം കഴിഞ്ഞ് ആത്മാവും ശരീരത്തിൽ നിന്ന് യാത്രയാവും... അയ്യോ... എന്താ അത് പുഴുക്കളോ... തട്ടി മാറ്റണമെന്നുണ്ട് പറ്റുന്നില്ല. ഇവിടെ നമ്മളെല്ലാവരും ഒറ്റയ്ക്കാണ്... ഒറ്റയ്ക്ക്. പുഴുക്കൾക്ക് മാത്രമെ നമ്മളെ ആവശ്യമുള്ളൂ... നിങ്ങളോടിനി ഒന്നേ പറയാനുള്ളൂ... എനിക്ക് പറ്റിയ തെറ്റ് ആർക്കും പറ്റരുത്... ആത്മഹത്യ ഒന്നിനും ഒരു പരിഹാരമല്ല.. ദൈവം ദാനമായി തന്ന ജീവിതം നിങ്ങളായി നശിപ്പിക്കരുതേ...

ചേച്ചി തൻ ഓർമയ്ക്ക്

ജനനി തൻ സ്നേഹത്തെപ്പോൽ
തത്തുല്യമായെൻ ചേച്ചി തൻ സ്നേഹം
കളിയായും ചിരിയായും
കാർമേഘ കരച്ചിലായും
കള്ള കുസൃതിയാലുമെൻ ചേച്ചി തൻ സ്നേഹം
ജനലഴികൾക്കുള്ളിലെ കൊച്ചുരഹസ്യങ്ങൾ
പറയാനുമെൻ ചേച്ചി തൻ സ്നേഹം

തേങ്ങുന്ന നേരമെൻ മുമ്പിൽ
വിടരുന്ന പൂവായ് എൻ ചേച്ചി
അമ്മൂമ്മക്കഥകൾക്കായി കൊഞ്ചുന്ന നേരത്തും
വായ്ത്താരിയായി മാറുമെൻ ചേച്ചി തൻ സ്നേഹം.

മുഖശീല മാറുമ്പോൾ കണ്ണുകൾ നനയുമ്പോൾ
വാത്സല്യത്തണലായി മാറുമെൻ ചേച്ചി
താരാട്ടുപാട്ടിന്റെ ഉന്മാദലഹരിയിൽ
എൻ അമ്മയായ് കാലമെൻ മുമ്പിൽ
തന്നതീ ചേച്ചി തൻ സ്നേഹം

Arya. S
IInd Yr B.sc Nursing

അമ്മേ...... മാപ്പ്........

നീലവ്യോമമിതെങ്ങും മയങ്ങുന്നീ വേളയിൽ
മനസ്സറിയാതോർത്തു പോകുന്നു നിൻ
മൃദുലമാം കരസ്പർശനത്തിൻ തലോടലും
ഈറനാം വാർമുടിത്തുമ്പതിൻ കാന്തിയും
വെറുമൊരു മാംസമായ് ഞാനുരുവായാ
ദിനം മുതൽക്കെൻ തണലായ് മാറി നീ
താതൻ തുണയില്ലാ പിഞ്ചിളം
പൈതലിൻ കൂട്ടായി മാറി നീ.....
പത്തുമാസത്തിനപ്പുറം യാതനസഹിച്ചെനിക്കായി
ജന്മം നൽകി നീ, പാലൂട്ടി നീ, താരാട്ടു പാടി നീ
നിന്നിളം പൈതലായ്, നിൻ മാറിൻ ചൂടുപറ്റി-
യുറങ്ങിയന്നാളുകൾ ഞാനെന്തേ മറന്നുപോയ് ?
തള്ളിക്കളഞ്ഞു ഞാൻ നിന്നെയീ വഴിത്താരയിൽ
സൗഭാഗ്യവാനായ് എന്നെ വളർത്തുവാനെല്ലാം
ത്യജിച്ച നിൻ സ്നേഹം മറന്നു ഞാൻ
നിന്നെയകറ്റി നിർത്തിയെൻ സൗഭാഗ്യങ്ങളിൽ
നിന്നകലെയായ്.........

അറിയാതെപോയീ ഞാൻ ചെയ്യുന്നിതെന്ത-
പരാധമെന്നത്......
ഇന്നെത്തി നിൽക്കുന്നതേ വഴിത്താരയിൽ
നിന്നിളം പൈതലും
ചെയ്തൊരാപാതകം അറിയുന്നീ വേളയിൽ
കൊതിക്കുന്നാവാക്കുകൾ നിന്നോട്
ചൊല്ലിടാൻ
ആവർത്തി പലതും ഞാൻ
മനസ്സിലുരുവിട്ടാരണ്ടു വാക്കുകൾ.........
അമ്മേ..... മാപ്പ്.......

Varsha Varghese
I[st] Yr B.sc Nursing

രണ്ടാം വരവ്

ചരിത്രത്തിന്റെ ഉമിപ്പാടങ്ങളിൽ നിന്നും
ചരിഞ്ഞു വരയ്ക്കപ്പെട്ട ചില നേർരേഖകളുണ്ട്.
പച്ചമാംസം ഇറുങ്ങിയമരുകയും
ഇളം ചവർപ്പുള്ള കശേരുക്കൾ പൊട്ടിപ്പിടയുകയും
ചെയ്യുന്ന കഴുമരക്കാടുകളിൽ നിന്നും
ചൂട്ടും കൊളുത്തി വരുന്ന യൗവ്വന രേഖകൾ
വെള്ളയും ചോപ്പും നിറമണിഞ്ഞ കൊടിയുടെ
സൂയിസൈഡ് പോയിന്റിൽ
ആകാശങ്ങൾ വിലക്കപ്പെട്ടുപോയ നക്ഷത്രങ്ങൾ
മഴയുംവെയിലും കൊള്ളുമ്പോൾ കല്ലറയുടെ
കരിമ്പിടങ്ങൾ കീറിപ്പറിക്കുന്നവർ
കാറ്റത്ത് - കുളിരുമ്പോൾ
കാത്തിരുന്ന മൃതിയടഞ്ഞ പെണ്ണിനെയോർത്ത്
പ്രണയത്തിന്റെ ഏറുപടക്കങ്ങളിൽ മഴവെള്ളം
ചീറ്റുന്നവർ
ജയിലിരുട്ടിൽ ലെനിന്റെ കവിതകൾ,
കുരുത്തോലകൾ പോലെ ചാർത്തിയ
മരണമുറികളിൽ അവരുതിർന്നു വീണു
മരിച്ച് സഹികെട്ടവർ
പിന്നീട് പലപ്പോഴും ജീവിതം കൊതിച്ചു
തൂക്കിലേറ്റപ്പെട്ട കയറുകൾ പതിയെയിഴപിരിച്ച്
അവർ പൊക്കിൾ കുഴികളിൽ തിരുകി
ശ്മശാനത്തിന്റെ കമ്പി വേലികൾ ചാടിക്കടന്ന്
നല്ലയിരുട്ടിൽ അവർ ഗർഭപാത്രങ്ങളും തിരഞ്ഞു നടന്നു.

Anandhu Krishnan
IVth Yr B.Sc Nursing

പ്രണാമം......

എന്റെ ജീവന്റെ ജീവനാണെന്റെ ഭാരതം
മഹിത ഭാരതം
എന്റെ അമ്മയാം എന്നും
എന്നുള്ളിൽ നന്മതൻ
തീർഥ പുണ്യമേ
ഭാരതം മഹിത ഭാരതം
അഴകെഴുതിയ ഭാരതം
സുഖവരം അരുളിയ ഭാരതം
അമൃതധരണിതൻ സുഭല സംഗീത
ഗംഗയിൽ തീർത്ത പുണ്യമേറ്റിന്ന്
അലിഞ്ഞു പാടുന്നു...
ഹിന്ദു നദീതട സംസ്ക്കാരങ്ങൾ
ആര്യദ്രാവിഡ ചരിത്രപദങ്ങൾ
നിത്യ നൂതനമഹത്വസന്ദേശം
സത്യശില്പ്പങ്ങൾ കൊത്തിവെച്ചുപോയ്
മഹിമതൻ നീല വാനിൽ ഉയരുന്നു
നേരിനക്ഷര വിളക്കുകൾ
ഇനിയും എന്തെന്തനന്ദ സൗഭാഗ്യ
നിധികളണയുമീ ഭൂതലം
അഭിമാനിക്കുന്നു ഞാൻ ഈ
ഭൂവിൽ പിറക്കാൻ കാരണമോർത്ത്
ഇനി വരും ജന്മവും ഈ
ഭാരതാംബതൻ പുത്രിയാകണം......

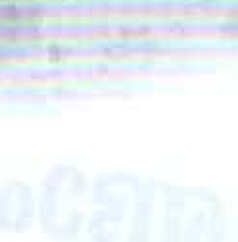

Azia V. John
IVth Yr B.Sc Nursing

വിജയത്തിലേക്കു മന്ത്രങ്ങൾ

ആരുടെയും നക്ഷത്രം എന്നും ഉയർന്നു
നില്ക്കില്ല.ചെറിയ തിരിച്ചടികളെ
മനക്കരുത്തോടെ നേരിട്ട്,
തെറ്റ് തിരുത്തി മുന്നേറുന്ന ദൃഢനിശ്ചയമാണ്
വിജയപാത. തട്ടി വീഴ്ത്താൻ വരുന്ന പാറകളെ
നമുക്ക് ചവിട്ടു പടികളാക്കാം.

ടീമുമായി സഹകരിച്ചു പ്രവർത്തിക്കുക.

ഏതു ജോലിയിലും നൂറ് ശതമാനം കഴിവും പ്രയോഗിക്കുക.

ഏതു കൃത്യവും ഉത്സാഹത്തോടെ ചെയ്യുക.

ജോലി ആഹ്ലാദകരമെന്നു കരുതുക.

കഠിനാധ്വാനമാണെന്നു പറയുന്നതു മിക്കപ്പോഴും
കഠിനമല്ല. ചിട്ടയൊപ്പിച്ചു സമർപ്പണ ബുദ്ധിയോടെയുള്ള
കൃത്യനിർവഹണം മാത്രമാണത്.

എപ്പോഴും പ്രസന്നത പുലർത്തുക.

അന്യരുടെ വികാരങ്ങൾ അറിഞ്ഞു പെരുമാറുക.

പുതിയ കാര്യങ്ങൾ സന്തോഷത്തോടെ പഠിക്കുക.

പരാജയ സാധ്യതകൾ മുൻകൂട്ടികണ്ട്,
കാലേക്കൂട്ടി പ്രതിരോധ നടപടി കൈക്കൊള്ളുക.

കീഴ്ജീവനക്കാരെ ജോലിയിൽ പരിശീലിപ്പിക്കുക.

Vijitha Vijayan
IVth Yr B.Sc Nursing

പൊന്നുമ്മ

പെരുന്നാൾ കഴിഞ്ഞ് രണ്ടാം നാൾ പരിചയമില്ലാതെ ഒരു ഫോൺ കോൾ.... ഞാൻ ഫോൺ എടുത്തു.

ഞാൻ ചോദിച്ചു: ആരാണ്?

കുറച്ചുസമയത്തേക്ക് മറുപടി ഒന്നും തന്നില്ല...

പിന്നെ പതുക്കെ അയാളുടെ സ്വരം ഉയരാൻ തുടങ്ങി...

അയാൾ എന്തോപറയാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നു.

പെട്ടെന്ന് അയാൾ പൊട്ടിക്കരഞ്ഞു. ഞാൻ അയാളോട് ചോദിച്ചു.

"നിങ്ങൾ ആരാണ്...? നിങ്ങൾ എന്തിനാണ് കരയുന്നത്...? അയാൾ എന്നോട് പറയുകയാണ്:

"സോറി മോനെ ഞാൻ ആരാണെന്ന് പറയില്ല. മോൻ ഒരിക്കലും ഈ എന്നെ അന്വേഷിക്കരുത്. ഞാൻ മോൻ എഴുതുന്ന കഥകൾ വായിക്കാറുണ്ട്..."

ഞാൻ അയാളോട് ചോദിച്ചു... "നിങ്ങൾ എന്നെ വിളിക്കാൻ കാരണം എന്താണ്?

അയാൾ എന്നോട് പറയുകയാണ്...

പെരുന്നാളിന് കുറച്ചു ദിവസം മുമ്പു തന്നെ ഞാൻ എന്റെ ഭാര്യക്കും മക്കൾക്കും ഡ്രസ്സ് വാങ്ങിക്കൊണ്ടു വന്നു. ഡ്രസ്സ് കിട്ടിയ സന്തോഷത്തോടെ എന്റെ മക്കൾ അളവ് കണക്കാണോ എന്നറിയാൻ അവിടെവെച്ചുതന്നെ ഡ്രസ്സ് ധരിച്ചുനോക്കി.

ഇളയ മകന്റെ ഷർട്ടിന് ഇറക്കം കുറഞ്ഞത് കൊണ്ട് ഇത് കണ്ടുനിന്ന എന്റെ ഉമ്മ പറഞ്ഞു... "മോനെ... ആ ഷർട്ട് മാറ്റി കൊടുത്തിട്ട് കുറച്ച് വലുത് വാങ്ങി കൊണ്ടുവാ ....

അപ്പോൾ എന്റെ ഭാര്യ എന്നോട് പറഞ്ഞു.

"ഇക്കാ, എന്റെ ഡ്രസ്സിന്റെ കളർ എനിക്ക് ഇഷ്ടമായില്ല ഇതും മാറ്റി വേറെ എടുക്കണം."

ഞാൻ പിന്നെയും അവരെയും കൂട്ടി കടകളിൽ കയറിയിറങ്ങി. അവർക്ക് ഇഷ്ടപ്പെട്ടത് വാങ്ങികൊടുത്ത് മടങ്ങിവന്നു. അപ്പോഴാണ് എന്റെ ഉമ്മ ആരും കേൾക്കാതെ എന്നോട് പറഞ്ഞു...

"മോനെ നിന്റെ ഭാര്യയുടെ ഉമ്മാക്ക് ഡ്രസ്സ് ഒന്നും വാങ്ങി കൊടുത്തില്ലേ...?"

അപ്പോൾ ഞാൻ പറഞ്ഞു.

"അതൊക്കെ വാങ്ങിവെച്ചിട്ടുണ്ട്. വൈകിട്ട് പോകുമ്പോൾ കൊടുക്കാൻ"

അങ്ങനെ പെരുന്നാളിന്റെ തലേന്ന് രാത്രി എന്റെ കുട്ടികളൊക്കെ വല്ലാത്ത സന്തോഷത്തിലായിരുന്നു. എന്റെ ഭാര്യ മൈലാഞ്ചി ഇടുന്ന തിരക്കിൽ എന്നോട് പറഞ്ഞു.

"ഇക്കാ ... ഈ മൈലാഞ്ചി തീരെ ചുവപ്പില്ലാട്ടോ"...

വേറെ വാങ്ങികൊണ്ടുവാ

വരുമ്പോൾ എന്റെ ഉമ്മാക്ക് ഒരു ചെരിപ്പും കൂടി വാങ്ങിക്കോ..."

ഞാൻ പിന്നെയും കടകളിൽ കയറിയിറങ്ങി ... അവൾ പറഞ്ഞതൊക്കെ വാങ്ങിക്കൊണ്ടു വന്നു.

പെരുന്നാൾ ദിനം പുലർന്നു.

സുബ്ഹി നിസ്കാരം കഴിഞ്ഞ് എന്റെ ഉമ്മ

ചായയുമായി വന്നു..... മക്കളെയൊക്കെ വിളിച്ചുണർത്തി...

എല്ലാവരും സന്തോഷത്തിലാണ് പുതുതായി വാങ്ങിയ ഡ്രസ്സ് ധരിക്കാൻ വേണ്ടി കുട്ടികൾ തിരക്ക് കൂട്ടാൻ തുടങ്ങി....

അങ്ങനെ ഞാൻ എന്റെ മക്കളെയും കൂട്ടി പള്ളിയിലേക്ക് നടന്നു....

നിസ്കാരം കഴിഞ്ഞ് ഞാൻ വീട്ടിലേക്ക് വന്നു. ടേബിളിൽ എന്റെ ഉമ്മ ബിരിയാണിയൊക്കെ ഉണ്ടാക്കിവെച്ചിരിക്കുന്നു...

എല്ലാവരും ഇരുന്നു... എന്റെ ഉമ്മ അടുക്കളയിൽ നിന്നു വിളിച്ചു പറഞ്ഞു. "മോനേ പിള്ളേർക്കൊക്കെ നല്ലോണം ഇട്ടുകൊടുക്കണേ" നിന്റെ വീട്ടിലേക്ക് കുറേ ദൂരം ഓടാനുള്ളതല്ലേ.... പിള്ളേർക്ക് എങ്ങാനും വിശന്നാലോ...."

അങ്ങനെ ഭക്ഷണവും കഴിച്ചു എന്റെ ഭാര്യയുടെ വീട്ടിലേക്ക് പോകാനുള്ള ഒരുക്കത്തിനിടയിൽ ഞാൻ പോകാനുള്ള സമ്മതം ചോദിക്കാൻ വേണ്ടി അടുക്കളയിൽ നിൽക്കുന്ന എന്റെ ഉമ്മയുടെ അടുത്തേക്ക് നടന്നു...

ഉമ്മ അടുക്കളയിൽ പാത്രങ്ങളോട് തല്ല് കൂടുകയാണ്. എന്റെ ഉമ്മാന്റെ ഡ്രസ്സ് കണ്ടതും എന്റെ ഹൃദയം പൊട്ടിപ്പോയി...

ഞാൻ തളർന്നുപോയി...

കരിപുരണ്ട ഡ്രസ്സാ എന്റെ ഉമ്മ ധരിച്ചിരിക്കുന്നത്. എന്നോ ആരോ വാങ്ങികൊടുത്ത പഴയ ഡ്രസ്സ്. എനിക്ക് എന്റെ ഉമ്മാനോട് ചോദിക്കാൻ പറ്റുമോ. ഈ ഞാൻ അല്ലെ എന്റെ ഉമ്മാക്ക് വാങ്ങികൊടുക്കേണ്ടത്? എന്റെ ഉമ്മാനെ ഞാൻ മറന്നു.

ഞാൻ എത്ര തവണ കടകളിൽ കയറിയിറങ്ങി.

ഓരോ പോക്കിനും എന്റെ ഉമ്മ മനസ്സിൽ വിചാരിച്ചു പോയിട്ടുണ്ടാവില്ലേ?

എന്റെ മോൻ എനിക്ക് ഡ്രസ്സ് വാങ്ങുമെന്ന് ....

എത്ര കൊതിച്ചിട്ടുണ്ടാവും ആ പാവം

എന്റെ ഉമ്മയെ ഞാൻ കെട്ടിപ്പിടിച്ചു കരഞ്ഞു...

ഞാൻ പറഞ്ഞു.. "ഉമ്മാ... നിങ്ങടെ ഈ മോൻ എത്ര ക്രൂരനാ... ഈ മോന് പൊറുത്ത് താ ഉമ്മ

എന്റെ ഉമ്മ പറഞ്ഞത് എന്താണെന്നറിയില്ല...

"മോനെ.... ഈ അടുക്കളയിൽ കഴിയുന്ന എനിക്ക് എന്തിനാ പുതിയ ഡ്രസ്സ്?! എന്റെ മക്കള് സന്തോഷിക്കുന്നത് കണ്ടാൽ മതി ഈ ഉമ്മാക്ക്...

ഇങ്ങനെയുള്ള ഉമ്മാനെയാ ഞാൻ മറന്നു പോയത്. എന്നിട്ട് എന്നോട് പറയുകയാണ്. "മോനെ... മോൻ ഇത് എല്ലാവർക്കും എഴുതി അയച്ചുകൊടുക്കണം."

ഇൻഷാ അല്ലാഹ്...

ഇനിയുള്ള പെരുന്നാളും ഒരു ഉമ്മയുടെയും കണ്ണുകൾ നിറയാതിരിക്കട്ടെ...

എല്ലാ സന്തോഷത്തിലും നമ്മുടെ മുൻനിരയിൽ നമ്മുടെ പൊന്നുമ്മയായിരിക്കട്ടെ നമ്മുടെ കൂടെ...

Amina Mol. S
I[st] Yr B.Sc Nursing

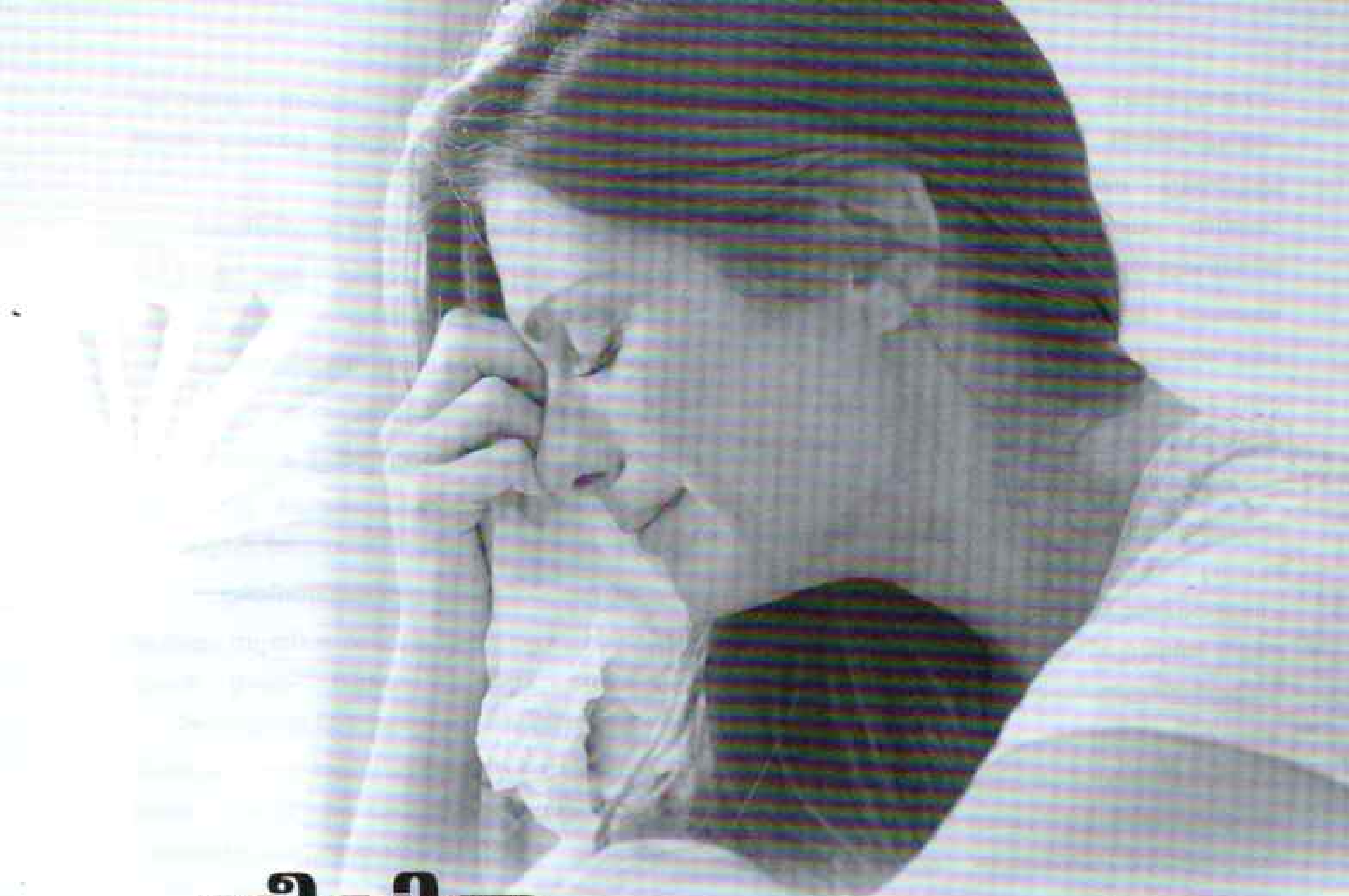

ജീവിതം സാക്ഷി

നമ്മൾ എല്ലാം തന്നെ ദൈവവിശ്വാസികളാണ്. എന്നിരുന്നാലും ചില സന്ദർഭങ്ങളിൽ നമ്മളൊക്കെ അവിശ്വാസികളായി മാറാറുണ്ട്. ദൈവം എന്ന ശക്തി ഉണ്ടോ എന്ന് സംശയിക്കാറുണ്ട്. അതിനെ സാക്ഷ്യപ്പെടുത്തുന്ന ഒരു കഥയാണ് എനിയ്ക്ക് പറയാനുള്ളത്.

ഒരിടത്ത് ഒരു അച്ഛൻ, ഒരമ്മ, ഒരു മകൾ എന്നിവർ അടങ്ങുന്ന ഒരു ചെറിയ കുടുംബം ഉണ്ടായിരുന്നു. എല്ലാ കുടുംബത്തിലെയും പോലെ ഇണക്കങ്ങളും കൊച്ചു കൊച്ചു പിണക്കങ്ങളുമായി അവരുടെ ജീവിതം മുന്നോട്ട് പോവുകയാണ്. അപ്പോഴാണ് അവരുടെ ജീവിതത്തിൽ ഒരു സന്തോഷവും കൂടി കടന്നു വന്നത്. അവരുടെ മകൾക്ക് ഒരു അനുജത്തിയും കൂടെ കൂട്ടിന് വന്നു. പക്ഷെ ജീവിതം എന്ന് പറയുന്നത് നമ്മുടെ പ്രതീക്ഷകൾക്കും അപ്പുറമാണ്. എല്ലാ സന്തോഷങ്ങളും പൊടുന്നനെ നിലച്ചു. ആ അമ്മയുടെ വയറ്റിൽ നിന്നും ജൻമമെടുത്ത് ഭൂമിയിൽ പിറന്ന് വീണ ആ പിഞ്ചു കുഞ്ഞ് ജീവനും മരണത്തിനും ഇടയിലുള്ള നിമിഷങ്ങളിലൂടെ കടന്ന് പോവുകയാണ്. അത് അറിഞ്ഞ ഉടനെ അമ്മയുടെ ബോധം മറഞ്ഞു. അച്ഛനും മൂത്തമകളും എന്ത് ചെയ്യണമെന്ന് അറിയാതെ ഹൃദയം തകരുന്ന വേദനയുമായി നിൽക്കുകയാണ്. ഓരോ ദിവസവും എൻ.ഐസിയുവിന്റെ വാതിലിൽ പ്രതീക്ഷയോടെ നിൽക്കുകയാണ്. എന്റെ കുഞ്ഞിന് ഇന്ന് സുഖമാകും, നാളെ സുഖമാകും എന്ന പ്രതീക്ഷയും പ്രാർത്ഥനയുമായി ആ അമ്മ കരയുകയാണ്. നിരാശയുടെ വക്കിൽ നിൽക്കുന്നവരെ തേടി വീണ്ടും ഭയാനകമായ ആ സത്യം വന്നു. തന്റെ പിഞ്ചുകുഞ്ഞിന് മാരകമായ ഒരു അസുഖമുണ്ടെന്ന്. അതോടെ ഭ്രാന്തിയെ പോലെ അലമുറയിട്ട് കരയാൻ തുടങ്ങി ആ അമ്മ. സാമ്പത്തികമായി തളർന്ന്കൊണ്ടിരിക്കുന്നു. ഓരോ ദിവസത്തേയും ബില്ലിന്റെ തുക കൂടികൂടി വന്നു. അങ്ങനെ ഏകദേശം ഒരു മാസം കടന്ന് പോയി. ഓരോ ദിവസവും ഡോക്ടർ ഓരോ കുഞ്ഞി

ന്റേയും മാതാപിതാക്കളോട് അസുഖം ഭേദമായ് എന്ന് പറയുമ്പോൾ, അവരോട് മാത്രം കുഞ്ഞിന് ഏത് നിമിഷവും എന്തും സംഭവിയ്ക്കാം എന്ന് പറയുന്നു.... അറിയാവുന്ന പ്രാർത്ഥനകൾ എല്ലാം പ്രാർത്ഥിയ്ക്കുന്നുണ്ട്. ഒരുപാട് പേർ, ലോകത്തിന്റെ പലഭാഗങ്ങളിൽ നിന്ന്, പക്ഷേ അന്ന് വൈകിട്ട് ഡോക്ടർ ഒടുവിൽ വന്നു പറഞ്ഞു, കുഞ്ഞ് ഗുരുതരനിലയിലാണ്. ഏത് നിമിഷവും എന്തും സംഭവിയ്ക്കാം. എന്നും ആ അമ്മ കണ്ണീർഒഴുക്കി ആ കുഞ്ഞിന്റെ ശിരസിൽ കൈകൾ വച്ച് പ്രാർത്ഥിച്ചു. ആ രാത്രിയിൽ ആ അമ്മ എൻ ഐ.സി.യുവിൽ കുഞ്ഞിന്റെ കൂടെ നിന്നു ഉറക്കം മറന്ന്. ഉറക്കം വരുന്നില്ല. അന്ന് രാത്രി കുഞ്ഞിന് എന്തോ സംഭവിയ്ക്കാൻ പോകുന്നു എന്ന് മനസ്സ് പറഞ്ഞു. ആ അമ്മയുടെ സ്പർശനം, പ്രാർത്ഥന ദൈവം കണ്ണു തുറന്നു. മുപ്പത് ദിനങ്ങൾ അനക്കമില്ലാതെ, കണ്ണ് തുറക്കാതെ, ശരീരം മരുന്നിനോട് പ്രതികരിയ്ക്കാതെ വെന്റിലേറ്ററിൽ നിശ്ചല ശരീരവുമായ് കിടന്ന കുഞ്ഞ് പൊടുന്നനെ കണ്ണുകൾ തുറന്നു. വിരലുകൾ അനക്കി തുടങ്ങി. അറിയില്ലാ എന്താണ് സംഭവിക്കുന്നത് എന്ന്. സിസ്റ്റർ ഡോക്ടറിനെ വിളിച്ചു വരുത്തി. ഡോക്ടർക്കും മനസിലാകുന്നില്ല എന്താണ് സംഭവിയ്ക്കുന്നത് എന്ന്. ആ അമ്മയ്ക്ക് ആ കാഴ്ച, സ്വന്തം കണ്ണുകളെ വിശ്വസിയ്ക്കാനായില്ല. ആ ഡോക്ടർ അമ്മയോട് പറഞ്ഞു അമ്മേ നിങ്ങൾ ഇനി കരയരുത്, നിങ്ങൾ ഭാഗ്യവതിയാണ്. കാരണം ഈ കഴിഞ്ഞു പോയ മുപ്പത് ദിവസവും ഇതേ ചികത്സകളാണ് കുഞ്ഞിന് നൽകിയത്. പക്ഷെ അതിനോടൊന്നും പ്രതികരിയ്ക്കാതിരുന്ന ഈ കുഞ്ഞിന് ഇന്നലെ രാത്രിയിൽ എന്തോ സംഭവിച്ചു. നിങ്ങൾ വിശ്വസിക്കുന്ന ദൈവം ഏതാണെന്ന് എനിയ്ക്കറിയില്ലാ. പക്ഷെ ആ ശക്തി ഇന്നലെ രാത്രി ഈ കുഞ്ഞിനെ സൗഖ്യപ്പെടുത്തിയിട്ടുണ്ട്. അത് പറയാതെ വയ്യാ. ആ അമ്മയുടേയും അച്ഛന്റേയും കണ്ണുകൾ കണ്ണുനീർ കൊണ്ട് നിറഞ്ഞു കവിഞ്ഞു. കാരണം അവർക്ക് സന്തോഷം പറഞ്ഞറിയിക്കാൻ വയ്യാത്തതായിരുന്നു.

ഈ കഥയുടെ പശ്ചാത്തലത്തിൽ നിന്നും രണ്ട് വാക്കു പറഞ്ഞു കൊള്ളട്ടേ. നാം വിശ്വസിയ്ക്കുന്ന ദൈവം നമ്മൾ ആത്മാർത്ഥമായ് വിശ്വാസത്തോടെ അപേക്ഷിച്ചാൽ അത് തീർച്ചയായും നമുക്ക് തരും. അത് ഇനി ഒരു ജീവനാണെങ്കിൽ പോലും.....

Mrs. Sony Anil
Clinical Instructor

ആത്മമിത്രമേ നിനക്കായ് ......

എന്നും അവളെനിക്ക് ഒരു അത്ഭുതമായിരുന്നു. കാരണം ആദ്യമൊക്കെ ഞാൻ തനിച്ചായിരുന്നു. എങ്ങനെയാണ് ഞങ്ങൾ സുഹൃത്തുക്കളായതെന്ന് എത്ര ആലോചിച്ചിട്ടും എനിക്ക് മനസിലാവുന്നില്ല. തനിച്ചാണ് വന്നത്, ആരും ജീവിതകാലം മുഴുവനും ഒപ്പം കാണില്ലല്ലോ? എങ്കിലും പല പ്രതിസന്ധികളിലും താങ്ങായ് തണലായ് ഒപ്പം നിന്നപ്പോൾ ആലോചിച്ചിട്ടുണ്ട് ഒപ്പം ഉണ്ടായിരുന്നെങ്കിൽ...

എപ്പോഴും സന്തോഷിച്ച് ആടിപ്പാടി മറ്റുള്ളവരുമായി നല്ല സൗഹൃദം സ്ഥാപിക്കാൻ അവൾ എനിക്ക് മാതൃകയാണ്. കഴിഞ്ഞ 12 വർഷകാലം എനിക്ക് നഷ്ടപ്പെട്ടത് അല്ല ഇല്ലാതായിപോയ ആ നല്ല സൗഹൃദം ഈ ചുരുങ്ങിയ കാലായളവിൽ എനിക്ക് പതിന്മടങ്ങായി തിരിച്ചു കിട്ടി... ഇണക്കങ്ങളും പിണക്കങ്ങളും ഞങ്ങളുടെ ദിനചര്യയായി മാറി കഴിഞ്ഞു. ഇന്നും അങ്ങനെതന്നെ.... പരാജയത്തിന്റെ കയ്പ്പു നീർ കുടിച്ചപ്പോഴും വിജയത്തിന്റെ മാധുര്യം അത് എത്ര വലുതായാലും ചെറുതായാലും ഞങ്ങൾ ഒന്നിച്ച് അനുവഭിച്ചു. ആൾക്കൂട്ടത്തിൽ തനിച്ചായതു പോലെ എനിക്ക് തോന്നിയപ്പോൾ ഒപ്പം നിന്ന എന്റെ സുഹൃത്ത്. എന്റെ സ്വഭാവരൂപവൽക്കരണത്തിന് സഹായിച്ച എന്റെ സുഹൃത്ത്.... മഞ്ഞുതുള്ളിക്ക് പനിനീർപൂവിനോടെന്ന പോലെ ഒരു പ്രത്യേക ഇഷ്ടം എന്റെ സുഹൃത്തിനോട് എനിക്ക് ഉണ്ട്. പലപ്പോഴും കാലുകൾ ഇടറിയപ്പോഴും ഭയന്നപ്പോഴും എന്റെ കഴിവിനെതൊട്ടുണർത്തി എന്നെ കൊണ്ട് സാധിക്കും എന്ന് പ്രചോദനം നൽകിയ എന്റെ സുഹൃത്ത്. പല വേദികളിലും എനിക്കായ് അവസരം നൽകിയപ്പോഴും ഞാനായി പിന്മാറി... ഇന്ന് ഞാൻ നഷ്ടപ്പെട്ട അവസരങ്ങൾ ഓർത്ത് മനസ്തപിക്കുന്നു. ജീവിതത്തിന്റെ ഏറ്റവും മധുരമായ കാലഘട്ടം ആണ് വിദ്യാഭ്യാസകാലം, ആ യവനികയ്ക്കുള്ളിലെ എനിക്ക് ദൈവം നൽകിയ ചിപ്പിയ്ക്കുള്ളിലെ മുത്താണ് എന്റെ സുഹൃത്ത്.

""Friends are like stars,
they come and go
But the ones that stay are
the ones that glow"

പിരിയാൻ ഇനി കേവലം ദിവസങ്ങൾ മാത്രം. ഒത്തിരി ഒത്തിരി വിഷമം ഉണ്ടെങ്കിലും ഇത്രയും നന്മയുള്ള സ്നേഹമുള്ള സുഹൃത്തിനെ എനിക്ക് സമ്മാനിച്ച ദൈവത്തിന് ഒരായിരം നന്ദി... ഭാവിയിൽ ഒരുപാട് വിജയങ്ങൾ ദൈവം ഞങ്ങൾക്കെല്ലാവർക്കും നൽകട്ടെയെന്ന് പ്രാർത്ഥിക്കുന്നു...

സുഹൃത്ബന്ധത്താൽ നാം തീർത്ത ദീപം കാലമാകുന്ന കൊടുങ്കാറ്റ് അണയ്ക്കാതിരിക്കട്ടെ.

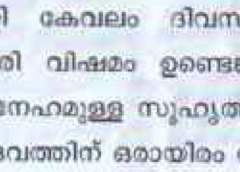

Azia V. John
IVth Yr B.Sc Nursing

പ്രിയസഖി

Mrs. Feby Eugene
Nursing Tutor

ഒരു മഞ്ഞു കൂടാരം പോലെ
എന്നിൽ നിറയുന്നതിന്നാരുടെ പ്രണയം
ഒരു പ്രഭാത സന്ധ്യപോലെ
എന്നിൽ നിറയുന്നതിന്നാരുടെ വെളിച്ചം
ഒരു പൗർണ്ണമിപോലെ
എന്നിൽ നിറയുന്നതിന്നാരുടെ നിലാവ്

ഒരു മൺചിരാതിന്റെ നാളമെന്നിൽ
വിരിച്ചെടുത്തതിന്നാരുടെ ഗന്ധം
ഒരു സ്വപ്നമിന്നെന്റെ നിറവായ്
പൂവിട്ടു നില്പതിന്നാരുടെ മുന്നിൽ

കിനാവിന്റെ മധുരം എന്നിൽ നിറയ്ക്കും
ഒരു തീഷ്ണഗന്ധമായെന്നിൽ പടരും
ചുടുനിശ്വാസ താളമായ് ഹൃദയത്തിലലിയും
ഒരു പ്രിയസഖി, അതെന്നുമെൻ പ്രിയ മാത്രം

മഴത്തുള്ളി

ഏതോ സായംസന്ധ്യതൻ നെറുകയ്യിൽ
എൻമനം കുളിരണിയിച്ച കാവ്യമേ....
എൻ സുഖദുഖമെല്ലാമേ നീ പെയ്തൊഴിച്ചീടുന്നു.
ശ്യാമാംബരമാംമതിൻ നെറുകയ്യിൽ
നിന്നിറ്റുവീണിടുന്ന മധുരകാവ്യമേ...
സുന്ദരതാളപ്പൊലിമയോടെ പതിക്കുന്ന-
മായാമയൂരമതിൻ മനസ്സിലും-
ചടുലതാളപ്പൊലിമ ചൊരിയുന്ന താളമേ...
നിൻ സാന്നിദ്ധ്യമിന്നെനിക്കേകുന്നു ആശ്വാസം
ജീവന്റെ അമൃതമായ്... ചുട്ടുവരളുന്ന ചൂടിൽ
ജീവജലമായ്-
മർത്യനുവരമായ് പെയ്തൊഴിയുന്ന കാവ്യമേ...

നിൻ സാന്നിദ്ധ്യമെൻ മനതാരിലേകുന്നു
ഏഴുവർണ്ണങ്ങൾ
ചുട്ടുനീറും ചുടുവേനലിൽ
ദാഹാർത്തരായ് കേഴുന്ന ജീവകണങ്ങളെ-
പുതുജീവനേകി ഉണർത്തിടുന്ന ജീവന്റെ നിറമേ...
ഭൂമിയാം അമ്മതൻ മാറിൽ മയങ്ങിടും ജീവകാവ്യമേ
നിൻ നനുസ്പർശനം പോലുമേ-
മർത്യനിൽ, ഭൂമിയിൽ, ജീവകണങ്ങളിൽ
ഏകുന്നു ജീവാത്മശ്വാസം പോലും

Jissa Thomas
IVth Yr B.Sc Nursing

പിന്നിട്ട വഴികൾ

ഞങ്ങൾ, മഴത്തുള്ളികൾ എന്നർത്ഥം വരുന്ന "Drizzles". വിവിധ ദിക്കുകളിൽ നിന്ന് കണ്ണീർമഴ പൊഴിച്ച് 45 വർണ്ണശലഭങ്ങൾ കോളേജിലെത്തി. കോളേജിലേക്കുള്ള ആദ്യ നോട്ടം, ഞങ്ങൾക്ക് ഞങ്ങളുടെ കണ്ണുകളെ വിശ്വസിക്കാനായില്ല... പച്ചപരവതാനി വിരിച്ച ഒരു കലാലയം. ആദ്യനോട്ടം കണ്ണുകൾക്ക് കുളിർമ്മ നൽകിയെങ്കിലും പരിചയപ്പെടുത്തലുകളുമായി ആദ്യദിനം കടന്നുപോയി..

ആദ്യ ദിവസത്തെ പോലെ ആയിരുന്നില്ല മറ്റു ദിനങ്ങൾ (ചിരിക്കുന്ന മുഖങ്ങളുമായി പലരും വന്നു). calorie അടങ്ങിയ ആഹാരവുമായി ന്യൂട്രിഷൻ മാഡം, സൂക്ഷ്മാണുക്കളുടെ ജീവിത കഥയുമായി Microbiology, Nursing - ന്റെ ഉറവിടവുമായി തന്നെക്കൊണ്ട് താങ്ങാനാവാത്ത Text കളും ആയി Fundamental മാഡം... ഓരോ ക്ലാസ്സുകൾ കഴിയുന്തോറും ഉറക്കത്തിന്റെ ആഴം കൂടിക്കൂടി വന്നു. ബുക്കുകൾ മുഴുവൻ ECG വരകളാൽ നിറഞ്ഞു.

വിളക്കു കൊളുത്തലോടെ ക്ലിനിക്കൽ ഡ്യൂട്ടി തുടങ്ങി... ഉറക്കത്തിൽ നിന്നുള്ള മോചനം... ഞങ്ങളിൽ വെള്ളക്കോട്ടിനുള്ളിലെ യഥാർത്ഥ നേഴ്സിന്റെ കടമയും കർത്തവ്യങ്ങളും ഉദിച്ചുയർന്നു. മണ്ടത്തരങ്ങളുടെ പെരുമഴ പെയ്യിച്ച് കൊണ്ടുള്ള ക്ലിനിക്കൽ ഡ്യൂട്ടി. ശരീരവും ആത്മാവും പോലെ വാർഡുകളിലും മാഡംസ് ഞങ്ങൾക്കൊപ്പമുണ്ടായിരുന്നു. അവരുടെ കാലൊച്ച കേൾക്കുമ്പോഴെ പലവഴിക്കോടുക ഞങ്ങളുടെ പതിവായിരുന്നു. ക്ലാസ്സിൽ ആടി ആടി പെൻഡുലം കളിക്കുക പതിവായിരുന്നു. അങ്ങനെ യൂണിവേഴ്സിറ്റി പരീക്ഷയോടെ ഫസ്റ്റ് ഇയർ കഴിഞ്ഞുപോയി..

സെക്കന്റ് ഇയർ. ആഹാ- സീനിയേഴ്സ് ആയി.. ഇനിയെങ്കിലും പഠിക്കണമെന്നാഗ്രഹിച്ച് പുത്തൻ ബുക്കുകളുമായി ഞങ്ങൾ വീണ്ടുമെത്തി സെക്കന്റ് ഇയർ ക്ലാസ്സ് നല്ല അന്തരീക്ഷം. കാറ്റും വെളിച്ചവും പാകത്തിന്. പക്ഷെ ഇ.സി.ജി പഠനത്തിന് ഒരു മാറ്റവും വന്നില്ല. പുതിയ പുതിയ വിഷയങ്ങൾ... മരുന്നുകളുടെ ലോകവുമായി സുന്ദരനായ Pharmacology സാറെത്തി.. ഇ.സി.ജി. വര ആദ്യദിനങ്ങളിൽ കുറഞ്ഞു കുറഞ്ഞു വന്നു. ഗ്ലാമറിലൊന്നും ഒരു കാര്യവുമില്ലെന്ന് പിന്നീട് മനസ്സിലായി. Pharmacology ക്കു മുമ്പിലും ഞങ്ങൾ തലകുനിച്ചു. community എന്ന ഉറക്കമേറിയ വിഷയവുമായി ഞങ്ങളുടെ താരം ഫെബി മാഡം എത്തി... ഉദാഹരണങ്ങളുടെ പെരുമഴ പെയ്യിച്ച് ഞങ്ങളുടെ ശ്രദ്ധയെ ആകർഷിക്കാൻ ശ്രമിച്ചു... ശങ്കരൻ പിന്നെയും തെങ്ങിൽ തന്നെയാണെന്ന് മാഡത്തിനും മനസ്സിലായി.. പകുതിയുടെ ആരംഭത്തിലെത്തി "ദുരന്തം നമ്പർ 1" എന്താണത്...! ചുറ്റും നിശബ്ദത... മരണമൂകമായ അന്തരീക്ഷം ... കുട്ടികൾ തമ്മിൽ മിണ്ടുന്നില്ല ... വിങ്ങിപ്പൊട്ടുന്ന ശബ്ദത്തോടെ ഒരാൾ വിളിച്ചു പറഞ്ഞു വന്നെടീ വന്നു... കുട്ടികൾ അലറി കരഞ്ഞു..നാണക്കേടിന്റെ പെരുമഴയുമായി ഫസ്റ്റ് ഇയർ റിസൾട്ട് ... പിന്നീടുള്ള ദിനങ്ങൾക്ക് മൗനാന്തരീക്ഷമായിരുന്നു... ചന്തുവിനെ തോൽപ്പിക്കാനാവില്ല മക്കളെ സപ്ലിയിൽ ഞങ്ങൾ പിടിച്ചു കയറി... പിന്നീട് സന്തോഷവും ബഹളവും നിറഞ്ഞ ദിനങ്ങൾ. സെക്കന്റ് ഇയർ ടൂർ വന്നെത്തി എവിടേയ്ക്കാണെന്നല്ലേ? ബെൻസിഗറിന്റെ സ്വന്തം തറവാടായ വീഗാലാന്റ്! ഫെബി മാഡത്തിന്റെ തകർപ്പൻ ഡാൻസുമായി തകർത്തു വാരി ടൂർ പോയി.... പിന്നീട് കമ്മ്യൂണിറ്റി പോസ്റ്റിംഗ്.. വീടുകളായ വീടുകളെല്ലാം ഞങ്ങൾ കയറി ഇറങ്ങി... ചില വാതിലുകളെല്ലാം ഞങ്ങളെ കണ്ട ഉടനെകൊട്ടി അടച്ചു. പേടിച്ചിട്ടാണോ എന്തോ....?

Study leave full sedation ആയിരുന്നു. ഹോസ്റ്റലിലെ ആറുമണിക്കുള്ള കൂട്ടമണി ശബ്ദം... കുട്ടികൾ പുതപ്പിനടിയിലേക്ക് ഊഴ്ന്നിറങ്ങി... പള്ളിയിൽ വരാത്തവരെ പിടിക്കാനായി മദർ വരുമ്പോൾ ഓടി കട്ടിലിനടിയിൽ ഒളിച്ചു... ബുക്ക് തുറക്കുമ്പോൾ മുതൽ തുടങ്ങും "ചാഞ്ചാടി ആടി ഉറങ്ങു നീ..." തിന്നും ഉറങ്ങിയും സ്റ്റഡി ലീവ് തീർന്നു.

തേർഡ് ഇയർ .... "ഇടി വീണ്ടും വെട്ടി പാമ്പു വീണ്ടും കൊത്തി" പാവം ബെറ്റ്സി മാഡത്തിനാണ് ഇത്തവണ പണികിട്ടിയത് ... മുട്ടോളം മുടിയും ഒരിക്കലും മായാത്ത ചിരിയുമായി വന്ന മേഡത്തെ കണ്ടപ്പോൾ ശരിക്കും സങ്കടം തോന്നി... ഞങ്ങൾക്ക് തെറ്റിയില്ല... പാവം മേഡത്തിന് വഴക്കിന്റെ മാലപ്പടക്കമായിരുന്നു... സ്വന്തം അമ്മയുടെ സ്നേഹം വീണ്ടും തിരികെ കിട്ടിയത് ബെറ്റ്സി

മാഡത്തിന്റെ പെരുമാറ്റത്തിലൂടെയാണ്. ജനിച്ച കുഞ്ഞിനിത്രയധികം Reflex - ഉണ്ടെന്ന് പഠിപ്പിച്ചത് Solly Mam ആയിരുന്നു... Clinical presentations .... ഏറ്റവും ബിപി കൂടി നിന്ന സമയം അതിനിരയായത് ഭാസുരാ മേഡം ആയിരുന്നു... കുട്ടികൾക്കെല്ലാം, നല്ല ഭയമായിരുന്നു. present ചെയ്യുന്ന സമയം ദീർഘശ്വാസങ്ങളും നെഞ്ചിടിപ്പും മാത്രം തലയിലൂടെ പുക പോവുന്ന പ്രതീതി... തേർഡ് ഇയർ ടൂർ എവിടെയായിരിക്കും അധികം ആലോചിക്കണ്ട വീഗാലാന്റു തന്നെ.. അതൊരു തീർത്ഥാടനകേന്ദ്രമായി ഞങ്ങൾ പ്രഖ്യാപിച്ചു ..

Psychiatry posting... ഏറ്റവും സന്തോഷിച്ച posting. കൂടെ Anu Madam വും Surya Madam വും പോകുന്ന വഴിക്ക് ഞങ്ങൾക്ക് പണികിട്ടി... ഞങ്ങളുടെ ബാച്ചിന്റെ ഭാഗ്യം കൊണ്ടാണോ എന്തോ രണ്ടര മണിക്കൂർ വഴിയിൽ കിടക്കേണ്ടിവന്നു. ടയർ പഞ്ചറായതാണെങ്കിലും പഴി വന്നത് ഞങ്ങളുടെ ബാച്ചിന്. ഓരോ Condition ഉം കാണുമ്പോൾ അനുമാമിന്റെ ഓരോരോ ഉദാഹരണങ്ങൾ മനസ്സിൽ വന്നു. അവസാനദിവസം തലമുറകളായി പരിപാടിയിൽ ഒന്നാം സ്ഥാനം നിലനിർത്തുന്ന ബെൻസിഗറിന്റെ മാനം ഞങ്ങൾ വീണ്ടും നിലനിർത്തി... വ്യത്യസ്ഥമായ പല പരിപാടികൾ ഞങ്ങൾ നടത്തി. ഞങ്ങൾക്ക് ഞങ്ങളെ തന്നെ വിശ്വസിക്കാനായില്ല ഇതിനിടയിൽ സെക്കന്റ് ഇയർ റിസൾട്ട് വന്നു... ഞങ്ങൾക്കിതെന്തു പറ്റി..? റിസൾട്ട് പേപ്പർ ഞങ്ങൾ വീണ്ടും വീണ്ടും നോക്കി ഞങ്ങളുടെ വിജയം വിശ്വസിക്കാനായില്ല വൈവയിൽ കണ്ണുതള്ളി പോയത് അറിവിന്റെ നിറകുടമായ അതുല മാഡത്തിന്റെ മുമ്പിലാണ്. മെഡിക്കൽ സർജിക്കൽ ബിരുദം നേടിയ മേഡത്തിന് ഞങ്ങളുടെ വൈവ ഒരു ഷോക്ക് ആയിരുന്നു. ആർ.സി.സി പോസ്റ്റിംഗിലൂടെയാണ് ജീവിതത്തിന്റെ വില മനസ്സിലായത്.. അതുലമാഡത്തിന്റെ ക്ലാസ്സുകൾ ആയിരുന്നു ഞങ്ങൾക്കേറ്റവും പ്രിയം.. ഉണർന്നിരിക്കുന്ന ക്ലാസ്സ് അതുമാത്രമായിരുന്നു.

ഫോർത്ത് ഇയർ... ആദ്യദിവസം തന്നെ ഞെട്ടി... ഇത്തവണ "ഇടി കൂട്ടത്തോടെ വെട്ടി പാമ്പുകൾ കൂട്ടത്തോടെ കടിച്ചു"... കടിച്ചത് ഞങ്ങളെ ആയിരുന്നു.. ''ഞങ്ങളുടെ കോ-ഓർഡിനേറ്റർ കമ്മ്യൂണിറ്റി ഡിപാർട്ടമെന്റിന്റെ എച്ച്.ഒ.ഡി, കുട്ടികളുടെ പേടിസ്വപ്നം, ഷീജാ മേഡം''. പക്ഷെ വിചാരിച്ചതുപോലെ അല്ലായിരുന്നു മേഡം. ഷീജ മേഡത്തിന്റെ ജൂനിയർ ആയി, കമ്മ്യൂണിറ്റി ടെക്സ്റ്റുകൾ അരച്ച് കലക്കി കുടിച്ച് ക്ലാസ്സിൽ വരുന്ന മേഘ മാഡം. എല്ലാവരും ക്ലാസ്സിൽ വന്നു പഠിപ്പിക്കുമെങ്കിലും എങ്ങനെ പഠിപ്പിക്കണമെന്ന് ഞങ്ങൾക്ക് അറിവു നൽകിയത് ജോയിസ് മാഡം ആണ്... ഞങ്ങളുടെ ക്ലാസ്സ് എടുക്കൽ കണ്ട് മേഡത്തിന്റെയും കണ്ണുതള്ളിപ്പോയി... Requirement - തീർക്കാനും കൂടെ പഠിക്കാനുമുള്ള പ്രോത്സാഹനം നൽകിയത് സെറിൻ മാഡം ആയിരുന്നു... നിഷ മാഡം സംസാരിച്ചാൽ പിന്നെ ചുറ്റുമുള്ളതൊന്നും കേൾക്കാൻ പറ്റില്ല... ആ ശബ്ദം കേട്ടിട്ട് പേടിച്ചപ്പോൾ അറിഞ്ഞിരുന്നില്ല ആ ശബ്ദം കാരണമാണ് ഞങ്ങൾ ശ്രദ്ധിച്ചതും നന്നായി പഠിച്ചതും എന്ന്... അഡ്മിനിസ്ട്രേഷൻ പോസ്റ്റിംഗ് ജൂനിയേഴ്സിനെ പേടിപ്പിക്കാനുള്ളതല്ല, മറിച്ച്, ലീഡർഷിപ്പ് ക്വാളിറ്റിക്ക് വേണ്ടി ഉള്ളതാണെന്നും ശത്രുത നേടാതെ ജൂനിയേഴ്സിനോട് പെരുമാറാണമെന്ന് പഠിപ്പിച്ചത് സാലിമ മാഡം ആയിരിന്നു.

പ്രസവം പ്രസവമെന്ന് കേട്ടിട്ടുണ്ടെങ്കിലും നേരിട്ട് കണ്ടപ്പോൾ കണ്ണുനിറഞ്ഞുപോയി... അതിന് പലതരം സ്റ്റേജുകൾ നൽകി അറിവ് ചൊരിഞ്ഞ് ഏയ്ഞ്ചലിൻ മാഡം ഉണ്ടായിരുന്നു. അവസാന ദിനങ്ങളിൽ ഫയലിൻ താങ്ങാനാവാത്ത് അത്രം എഴുതി എഴുതി കുട്ടികൾ പകുതി ആയി... കമ്മ്യൂണിറ്റി കറക്ഷൻ പേപ്പറുകൾ പറന്നുനടന്നു.... എല്ലാം കഴിഞ്ഞു പോവാൻ സമയമായി..... ഇണക്കങ്ങളും പിണക്കങ്ങളുമായി ചിലവഴിച്ച നാല് വർഷങ്ങൾ. ശപിച്ചുകൊണ്ടാണ് പഠിച്ചതെങ്കിലും ഇപ്പോൾ എല്ലാം മിസ് ചെയ്യുന്നു... കലാലയം, അധ്യാപകർ, കൂട്ടുകാർ, ഹോസ്റ്റൽ, no signal മാത്രം കാണിക്കുന്ന ടി.വി, പോയ വേഗത്തിൽ തിരിച്ചു വരേണ്ടി വരുന്ന out pass, ഫോണിനു വേണ്ടി പള്ളിയിൽ പോകേണ്ട ദിനങ്ങൾ..... study leave, കലണ്ടർ വെട്ടി കാത്തിരുന്ന home pass. ഇനി ഞങ്ങൾ യാത്രയാവുന്നു.... പൂർവികർ പടി ഇറങ്ങിയ അതേ വഴിയിലൂടെ.... പിന്നിട്ട വഴികളിലെ ഓർമ്മകളുമായി.... പടികയറി വന്ന അതേ നിറകണ്ണുകളുമായി തന്നെ.......

Drizzles
10th Batch of BBCON

പിച്ചവെച്ചു നടന്നൊരു കാലത്ത്
കൊച്ചുകല്ലിൻമേൽ വീണൊരു നേരത്ത്
ഓടിവന്നെൻ കരം മെല്ലെത്തലോടിയ മാതാവേ
നീയെന്റെ ജീവനിൽ ജീവൻ
അമ്മയെന്ന രണ്ടക്ഷരത്തിൻ സമം
ഇല്ലയീ പ്രപഞ്ചത്തിലൊന്നുമേ
എന്തിനുമേതിനും കൂടെയുണ്ടാകുമീ
മാതൃത്വം എന്ന മാധുര്യമേ
ദേവതയല്ലേയെൻ മാതാവേ നീ ഈ
ലോകത്തിൻ സ്രഷ്ടാവ് തന്നല്ലയോ
ആരൊക്കെ എന്തൊക്കെ ഓതിയാലും ശരി
ഏതു പ്രതിസന്ധി ആരാഞ്ഞാലും ശരി
കൈവിടില്ലമ്മേ ഞാൻ നിന്നയൊരിക്കലും
കാത്തുരക്ഷിക്കും നിന്നെ ഞാൻ ജീവന്റെ ജീവനായ്

മാതൃസ്നേഹം

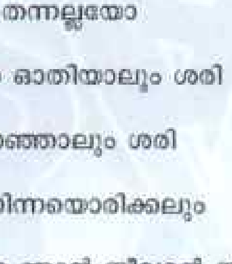

Sariga A.P
IVth Yr B.Sc Nursing

हिंदी

Shiny Babu
IIIrd Yr B.Sc Nursing

माँ

मेरी माँ कितनी प्यारी

सबसे सुंदर, कितनी प्यारी।

वे मुझे प्यार करती है।

गलती करती तो चिल्लाती है।

उनके काले-काले-बाल

और लाल-लाल गाल।

मेरी माँ कितनी प्यारी

सबसे सुंदर, कितनी न्यारी।

किसान

Sariga A.P
IVth Yr B.Sc Nursing

किसान ईश्वर का प्रतिरूप है।
पृथ्वी में मेहनत करनेवाला
हमें खाना खिलानेवाले
किसान ही ईश्वर का प्रतिरूप है।।

जब हम आराम से बैठते हैं
वह खेत में अपने दिन काटते हैं।
पृथ्वी को स्वर्ग बनानेवाले
किसान ही ईश्वर का प्रतिरूप है।।

ममता का आँचल - एक बेटी से माँ तक

'घुटनों से रेंगते रेंगते कब पैरों पर खडी हुई,
तेरी ममता की छाँव में, जाने कब बडी हुई,
काला टीका दूध मलाई, आज भी सब वैसा है,
मैं ही मैं हूँ हर जगह, प्यार ये तेरा कैसा है,
सीधी सादी, भोली - भाली, मैं ही अच्छी हूँ
कितनी भी हो जाऊँ बडी, माँ,
मैं आज भी तेरी बच्ची हूँ।''

मैं, एक बेटी, कुछ कहना चाहती हैं, अपने आप से कुछ साझा करने की कोशिश। हमेशा की तरह, कुछ बातें ही नही, सवाल भी जिनके जवाब मिल जाये या नहीं।

पर शुरू करुँ कहाँ से...

यह कहानी एक बेटी की है, जो करीब सात साल की होगी। अपने बचपन में अपनी उम्र की बच्चों की तरह दोस्तों के साथ मौज मस्ती करती रहती थी। खेलकूद, नटखट और अपने छोटा सा परिवार। उसके पिताजी पहले ही उन्हें छोडकर जा चुके होंगे। पर उसे यह जानने तक की जरूरत नहीं महसूस हुयी क्योंकि माँ का लाड़ प्यार काफी था।

एक दिन उसे अपनी कहानी पता चली जो कि किसीने उसके बचपन संवारने की उम्र में बिखरा दिया था। उसे पता चला कि जो प्यार करती है, जिनसे इतना प्यार पाती है, वह उसकी माँ नहीं है।

जब वह इस बात को झुठलाने केलिए माँ से बात करना चाहा तो शायद पहली बार माँ ने उससे बडी बेरुखी से बात की। ये बेरुखी क्यों थी? इसलिए तो नहीं कि यह बात अब राज़ नहीं रही। माँ ने उससे बातें करना बंद किया, शायद वह उसे जवाब देना नहीं चाहती थी। फिर भी उसने बहुत कोशिश की ये जानने के लिए, आखिर उसके माँ - बाप कौन है? आखिर उसको जवाब मिला।

जब वह 2 ½ साल की थी, तब उसे अपने माँ - बाप और भाई से अलग किया गया था। असल में उसके माँ - बाप और कोई नहीं, जिन्हें वह मौसी, बुलाती थी और उनका बेटा उसके बडे भाई।

भले ही सात - आठ साल की उम्र कम हो साझेदारी के लिए, लेकिन इतनी भी बच्ची नही थी कि वह इस बात को भुला सके।

मन में गुस्सा था अपनी माँ पर जिन्होंने इतने साल बहुत लाड-प्यार से पाला था जो उसकी सगे माँ-बाप से अलग किया गया था। और उसके मन में बहुत सवाल थे ''आखिर मुझे ही क्यों''?

उस वक्त उसे समझाने वाला कोई नही था। वह इतनी मज़बूत भी नहीं थी कि खुद ही सँभल जाए। जैसे बचपन उससे या वह अपने बचपन से रूठ गये हो। वह दोनों माँ-बेटी के बीच अपनापन पाने को तरसती रही।

कहते हैं, जन्म देनेवाली से पालनेवाली बडी होती है। उसकेलिए अपनी माँ ही सगी रही, जिसे वह बचपन से ही प्यार किया।

उन्हीं बातों में और कई सवालों के कहे अनकहे जवाबों के बीच एक सुशिक्षित बेटी होने की ज़िम्मेदारियों पर खरा उतरने की कोशिशों के बीच स्कूल और कॉलिज की पढ़ाई की और गृहस्थ जीवन की शुरुआत की और उसके दर्द को समझने के लिए उसके हमसफर भी साथ है।

आगे बढते-बढते अब वह भी एक माँ है। माँ होते हुए वह अब इस बात को महसूस कर पाती हैं कि कितने बडे जिगर वाले होगे वो माँ-बाप जिन्होंने अपनी बच्ची को अपने से अलग किया। आखिर क्यों? यह आज भी एक सवाल है जिनका जवाब नही मिला।

पर अपने को पालनेवाली जो है उन्हे ज़रूर कह सकते हैं कि

''माँ त्याग है, तपस्या है, सेवा है, परमात्मा की स्वयं गवाही है माँ, माँ का जीवन में कोई पर्याय नही होता'

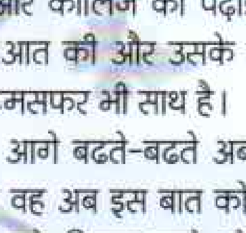

P.V Greeshma
I[st] M.Sc Nursing

DRAWINGS

Princy. S
I[st] Yr B.Sc Nursing

Sandra Cheriyan
IInd Yr B.Sc Nursing

Sara Philip
I[st] Yr B.Sc Nursing

Anjali Sivan
IVth Yr B.Sc Nursing

Sreelekshmi. S
I[st] Yr B.Sc Nursing

Varsha Varghese
I[st] Yr B.Sc Nursing

DRAWINGS

Athira. N.A
I[st] Yr B.Sc Nursing

Athira. S
IIIrd Yr B.Sc Nursing

Aney B Raju
I[st] Yr B.Sc Nursing

Bidhula
IVth Yr B.Sc Nursing

Babitha Xavier
IVth Yr B.Sc Nursing

Ashlin Sunny
IInd Yr B.Sc Nursing

Agneya Maria
IIIrd Yr B.Sc Nursing

DRAWINGS

Biffy Ann Philip
IInd Yr B.Sc Nursing

Loisa Martin
IInd Yr B.Sc Nursing

Merin Tess Chacko
Ist Yr B.Sc Nursing

Anitta Thomas
Clinical Instructor

Nithya Sara James
Ist Yr B.Sc Nursing

DRAWINGS

Riya Rose. E.V
IVth Yr B.Sc Nursing

Anandhu Krishnan
IVth Yr B.Sc Nursing

Geethu Suresh
IVth Yr B.Sc Nursing

Anjaly Sivan
IVth Yr B.Sc Nursing

Discover beautifully crafted

Wedding Invitations

at

JOSARTS

Stunning designs at Prices you'll love

Choose from hundreds of styles to print your wedding card your way.

Near Police Commissioner's Office, Tillery, Kollam.

Ph: 0474-2742943, 2760729. E-mail: josartsweddingcards@gmail.com

Teaching Faculty

Non Teaching Staff

VEGETABLE GARDEN INAUGURATION

Al Fresco Amusement

NSS ACTIVITIES

College Union & SNA Members

College N.S.S Unit

College Labs

FON Lab

MCH Lab

Community Lab

Anatomy Lab

AV Aids Room

Nutrition Lab

Computer Lab

Library

College Facilities

Examination Hall

Seminar Hall

Auditorium

Conference Room

ഇലക്ട്രിക്കൽ വ്യാപാര രംഗത്ത്
40 വർഷത്തെ
സേവന പാരമ്പര്യവുമായി
കൊല്ലത്തെ No:1
ഇലക്ട്രിക്കൽ ഷോപ്പ്...

JOSE ELECTRICAL

Post Box No. 281
Beach Road, Kollam - 691 001
Ph : 2744895, 2743553

Finolex legrand orient hager POLYCAB HAVELLS
V-GUARD GM BONTON Sintex Crompton

We deal with all HT & LT Electrical Items, Cast Iron Plate, Copper
And all Govt. PWD Approved Items

Memories of Drizzles

NABH
Safe-I
CERTIFIED HOSPITAL FOR INFECTION CONTROL

Estd. 1948

BishopBenzigerHOSPITAL

A 600 Bedded Multi & Super Speciality Hospital

Beach Road, Kollam-691 001
Ph : 0091-474-3987000, 0091-474-2768201 to 05 (5 lines)
E-mail : bishopbenzihosp@hotmail.com bishopbenzihosp@gmail.com
www.bishopbenzigerhospital.com FAX : 0091-474-2741762

SERVICES AVAILABLE

24 Hours Emergency Services

Emergency Medicine / Casualty & Trauma Care Unit:

Pharmacy:
Drugs of high quality at affordable price

Blood Bank:
Screening
Collection of blood
Cross Matching

Artificial Kidney Unit
Dialysis

Radiology:
Computerized X-Ray
CT Scan Imaging
Colour Doppler Study
Ultra Sound Examination

Laboratory Medicine:
Biochemistry
Clinical Pathology
Haematology
Histopathology
Microbiology

Departments & Specialities

Anaesthesiology:
Safe and effective anaesthesia for all minor and major surgeries.
Bronchoscopy

Cardiology:
Trans Thoracic &Trans Oesophageal-Echo Cardiogram
Ambulatory BP Monitoring
Paediatric Echo Cardiography
Tread Mill Test (TMT)
Electro Cardio Gram (ECG)
Coronary Angiogram and Angioplasty
Pacemaker Implantation

Chest, TB & Sleep Medicine:
Asthma & other Allergic Conditions
COPD (Type of smoking -related lung condition)
Pneumonia
Tuberculosis
Interstitial Lung Diseases (Type of Lung Shrinking)
Pleural Diseases (Accumulation of Air or Fluid around lungs)
Sleep Disorders

Dietetics:
Appropriate Diet
Diet counselling facility.

Dentistry:
Oral, Maxillofacial & Cosmetic Surgery

ENT:
Audiology Lab
Micro Ear surgeries
Functional Endoscopic Sinus Surgeries (FESS)
Diagnostic Nasal Endoscopy
Direct Laryngoscopy and Video Laryngoscopy
Bronchoscopy
Micro laryngeal and Phono Surgeries for Voice Disorders

Gastroenterology & Gastro Intestinal Surgery:
Endoscopy
Colonoscopy
Sigmoidoscopy
Digestive Diseases Clinic
Laparoscopic Gastro Intestinal Surgeries

General Medicine & Diabetology:
Diabetic Clinic
Podiatric Scan Facility
Vascular Doppler Study
Preventive Health Care

General Surgery:
All kind of General Surgical Procedures
State of the art 7 Operation Theatre Suites

Intensive Care Unit:
Neuro, Gastro, Medical, Cardiology, Neonatology, Paediatrics, Post Operative ICU

Neonatology:
Warmer & Phototherapy Units
World Class Ventilators for Neonates
Bubble CPAP

Nephrology:
Haemodialysis and Peritoneal Dialysis
Plasmapheresis
Ultrasound-guided-Kidney Biopsy
Poison Treatment Facility

Neurology:
Electro Encephalo Gram (EEG)
Electro Myo Gram (EMG)
Nerve conduction study (NCV)

Obstetrics &Gynaecology:
Continuous Electronic Foetal Monitoring
Management of High Risk Pregnancy
All Gynaec Laparoscopic Surgeries
Painless Delivery

Oncology:
Chemotherapy Unit
Palliative Care Pain Management

Dermatology:
All kind of Dermatological Disorders management.

Ophthalmology:
Small incision Cataract Surgery
Management of Occular Trauma
Advanced biomicroscopic examination of external & internal eye
Glaucoma surgery
Lacrymal Surgery
Laser Treatment Facility
Ozanam Opticals

Orthopaedics:
Arthroscopic Surgeries
C-arm facility
Imported implants of best quality
Joint replacement surgeries
Solution for Chronic hip & knee problem

Paediatrics:
Immunisation Facilities
Paediatric Cardiology/Gastro Enterology

Paediatric Surgery:
Congenital Disorders and other Neonatal Surgeries
Surgery for Neoplasms

Physiotherapy:
Modality treatment & Manual techniques for: Pain
Muscle strengthening
Range of motion
Balance
Postural Correction
Cardio Respiratory Physical Management
Post Natal Physiotherapy
Life style diseases
Physical Management

Plastic, Reconstructive & Cosmetic Surgery:
Hair Transplant
Body Contouring Surgeries
Breast Augmentation & Reduction
Facial Aesthetics
Post Burn Treatment
Abdominoplasty

Psychiatric Medicine:
Counselling & Treatment offered for:
Anxiety, Fear, Depression,
Suicidal tendencies,
Drug & Alcohol Dependence
Behavioural problems

Spine & Neuro Surgery:
Key hole surgeries for Congenital Disorders and other diseases of Spine and Brain, Surgeries for Brain & Spine Injuries and Tumour
Brain Angiogram

Urology:
Laparoscopic Surgeries
Lithotripsy

Complete Medical Reimbursement Available for Kerala Government Employees
*Cash less Treatment available for Karunya Beneficiaries, Insurance Companies, Third Party Administrators & Selected Corporates.
Executive Medical Checkups available

Advance Booking Number for Consultation : Ph : 0474-3987333 Booking Time : 2 pm to 8 pm

BishopBenzigerHOSPITAL

A 600 Bedded Multi & Super Speciality Hospital

Safe-I

CERTIFIED HOSPITAL FOR INFECTION CONTROL

www.bishopbenzigerhospital.com FAX : 0091-474-2741762

Email : bishopbenzihosp@gmail.com bishopbenzihosp@gmail.com

Ph : 0091-474-3987000, 0091-474-276820 to 05 (5 lines)

Beach Road, Kollam - 691 001

ESTD 1948

NABH

Printed at Josarts Kollam # 2742943